TUN. 50

சிவமயம்.

வச்சணந்தி மாலையென்னும்

வெண்பாப்பாட்டியல்

மூலமும் - உரையும்.

வரையறுத்த பாட்டியல்

மூலமும் - உரையும்.

இவை

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

முன்னிலையில்

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதரவர்களால்

பதிப்பிக்கப்பட்ட பிரதிக்கிணங்க,

திரிசிரபுரம்.

தி. சபாபதிபிள்ளை

அவர்களாற்றமது

சென்னை

ஸ்ரீமட்டுவார்குழலம்பாள் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1890 வரு

உ

சிவமயம்.

வச்சணந்திமாலையென்னும்

வெண்பாப்பாட்டியல்

மூலமும் - உரையும்.

முதலாவது

முதன்மொழியியல்.

பாயிரம்.

மதிகொண்ட முக்குடைக்கீழ் வாமன் மலர்த்தாள்
துதிகொண்டு நாளுந் தொழுது—நுதிகொண்ட
பல்கதிர்வேலுண்கண்ணாய் பாட்டியலைக்கட்டுரைப்பன்
தொல்லுலகின் மீதே தொகுத்து.

(என்பது சூத்திரம்.) யாதானுமொரு நூலுரைக்குமிடத்துப் பாயிரமுரைத் துரைக்கவென்பது மரபு. பாயிரமென்பது முகவுரை. அப்பாயிரம், பொதுவுஞ் சிறப்புமென விருவகைப்படும். அவற்றுட் பொதுப்பாயிரம் நான்குவகைப்படும். "ஈவோன் றன்மை யீத லியற்கை,கொள்வோன் றன்மை கோடன் மரபென, வீரிரண் டென்ப-பொதுவின் றொகை ய." என்றாராகலின். இவற்றுள், ஈவோன்றன்மை-ஆசிரி னிலக்கணம்; ஈதலியற்கை-அவன் வித்தைகொடுக்குமுறைமை; கொள்வோன்றன்மை-மாணாக்கனிலக்கணம்; கோடன்மரபு-அவன் வித்தைகொள்ளுமுறைமை. ஆசிரியரிருதிறத்தர்-கற்கப்படுவோரும், கற்கப்படாதோருமென. அவருட் கற்கப்படுமாசிரியர்நான்குதிறத்தர், "மலைநிலம் பூவே துலாக்கோ

லென்றின்ன நூலைவிளுணர்வுடையோர்,, கற்கப்படாவாசிரி
யர் நான்கு திறத்தர். " கழற்பெய் குடமே மடற்பனைமுடத்
தெங்கு, குண்டிகைப் பருத்தியோ டிவையனை யாரே." மா
ணாக்கருமிருதிறத்தர், கற்பிக்கப்படுவோரும் கற்பிக்கப்படா
தோருமென." அவருள்கற்பிக்கப்படு மாணாக்கரறுவகையர்.
"தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன், பொருணனி கொடுப்
போன் வழிபடுவோனே,யுரைகொ ளாளரோ டிவரெனமொ
ழிப. "இவர்குணம்."அன்னங் கிளியே நன்னிற நெய்யரி,யா
னையானே றென்றிவை போலக், கூறிக்கொள்வர் குணமாண்
டோரே."கற்பிக்கப்படா மாணாக்கரெண்வகையர். "மடிமா
னி பொச்சாப்பன் காமுகன் கள்வ, னடுநோய் பிணியாள
னுறுச் சினத்தன், றடுமாறு நெஞ்சத் தவனுள்ளிட் டெண்ம
ர்,நெடு நூலைக் கற்க லாகார். "ஆசிரியனீயுமுறைமை. " ஈத
லியல்பே யியல்புறக் கிளப்பின்,பொழிப்பே யகல மெச்சநு
ட்பமெனப், பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவினன்,புகழ்ந்த
மதியிற் றிகழ்ந்த நாளிற், றெளிந்த வறிவினன் றெய்வம் வா
ழ்த்திக்,கொள்வோ னுணரும் வகை யறிந் தவன் வயிற், கொ
ள்வரக் கொடுத்தன் மரபென மொழிப. "கொள்வோன் மு
றைமை."கொள்வோன் றன்மை கூறுங்காலைப்,பொழுதொ
டு சென்று வழிபடன் முனியான், முன்னும்பின்னு மிரவினு
ம் பகலினு, மகலானாகி யன்பொடு புணர்ந்தாங்,காசற வுண
ர்ந்தோன் வாவென வந்தாங், கிருவென விருந்து சொல்லெ
னச் சொல்லி,நெஞ்சு களனாகச் செவிவாயாகக், கேட்டவை
கேட்டவை வலவனாகிக்,கொடுத்தன கோட லவனதுபண்பே
" இவை யெல்லா நூன்முகத்து முரைக்கப்படுதலிற் பொ
துப்பாயிரமாம். இனிச் சிறப்புப்பாயிரம் எண்வகைப்படும்.
"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை, நூற்பெயர் யா
பே நுதலிய பொருளே,கேட்போர் பயனோ டாயெண்பொ
ருளும், வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே " என்றுரா
கலின். அன்றியும், இவ்வெட்டுடன், காலம், களன், காரண
மென்னும் மூன்றையுங் கூட்டிப் பதினொன் றென் ருமுள
ர் " காலங் களனே காரணமென்றிம் மூவகை யேற்றி மொ

ழிரு முளரோ. ,, என்முராகலின். அவற்றுள், ஆக்கியோன்
பெயரொன்பது நூல்செய்த ஆசிரியன் பெயர். இந்நூல் யா
ராற் செய்யப்பட்டதோ வெனின் “ கற்றவர் புகழுங் களந்
தை யென் பெரும்பதிக்,குற்றமில் வாய்மைக் குணவீரபண்டி
தன்“என்னும் ஆசிரியனுற் செய்யப்பட்டது. வழியே யென்
பது இன்னதின் வழித்தென்றல். இஃது. எந்நூல் வழித்
தோ வெனின, இந்திரகாளி யென்னும் பாட்டியன் மரபின்
வழித்து. எல்லையென்பது நடக்குமெல்லை. இஃது, எவ்வெ
ல்லைபி னடக்குமோ வெனின், தமிழ் வழங்கு மிடமெங்கு
மென்க. நூற்பெயரொன்பது நூலினது பெயரிது வென
றல். இநநூல் என்னபெயர்த்தோ வெனின் “ எய்திய ம
ணிப்பூ ணிலங்குமணி நெடுந்தேர், வேந்தர் சூடும் விரை
கெழு மலர்த்தாள், விளங்கெழின் மாடத்துக் களந்தையெம்
பெருமான், வளர்ந்த கீர்த்தி வச்சணந்தி தேவ, னென்னுமா
முனிசெய்தவிதனுல்,, வச்சணந்திமாலை யென்னும் பெயர்த்
து.யாப்பென்பது,தொகுத்தும் விரித்தும்,தொகைவிரிப்பகு
த்தும், மொழிபெயர்த்து மாக்கல். அவற்றுள், இஃதெவ்வா
றுக்கப்பட்டதோவெனின் தொகுத்தாக்கப்பட்டது. நுதலி
யபொருளென்பது, எடுத்துக்கொண்ட பொருளின்னதென்
றல். இஃது, எடுத்துக்கொண்டபொருள் யாதோ வெனின்,
பாட்டியன் மரபு. கேட்போரொன்பது நூலாய்வார். இப்பா
ட்டியலாய்ந்தோர் யாரோவெனின், சிங்கா வண்புகழ் செறி
பொழிற் றிருமலைப், பங்கய மலர்த்தாட் பண்டித ரொன்னுமு
னிவராய்ந்தாரொன்றுணர்க. பயனென்பதுஇன்னபயக்குமெ
ன்றல். இநநூல் ஓத என்னபயக்குமோ வெனின், அறம்,
பொருள், இன்பம், வீடெனுநான்கினையும் பயக்கும். கால
மென்பது இன்னுர்காலத்திந்நூல்செய்த தென்றல். இந்நூ
ல்யார்காலத்துச்செய்ததோவெனின ‘‘குருத்தவா மணிமுடி
க் கொற்றவர்கோமான், திருத்தகு மணிமுடித் திரிபுவனதே
வன்என்னும் அரசன் காலத்திற் செய்ததென்றுணர்க. கள
னென்பது நூல்கேட்பித்த தின்னுரவைக் களத்தென்றல்
இநநூல்கேட்பித்த தியாரவைக் களத்தெனில, கடவுண்முத

வியநற்சங்கத்தா ரவைக்களத்தென்றுணர்க. காரணமென்பது நூல்செய்தற்குக் காரணமின்னதென்றல். இந்நூல்யாது காரணமாகச் செய்யப்பட்டதோவெனின்,பரந்தபாட்டியன் மரபுகளிற் கரந்துகிடந்த பொருளையெல்லாம் ஒருகோவைப்படுத்தல் காரணமென்றுணர்க. சிறப்புப்பாயிரமென்பது தானுணர்த்திய வெழுந்த அந்நூற்கு, இன்றியமையாதது. இந்நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் யாதோவெனின். "பண்பார் கவிஞர் வியந்தேத்தப் பாட்டியலாம், வெண்பா வந்தாதி விளம்பினான்-கண்பாருங், கோடாத கீர்த்திக் குணவீர பண்டிதனும்,பீடார் களந்தைப் பிரான்.,, என்றுணர்க. இந்நூலுள், இவ் வாதியியல் என்ன பெயர்த்தோவெனின், முதன்மொழியிலக்கண முணர்த்தினமையின், முதன்மொழி யியலென்னும்பெயர்த்து. அற்றேல், எடுத்தசூத்திரந் தொடுத்தபொருள் யாதோவெனின், தெய்வவணக்கமும், அதிகாரமுமுணர்த்துதனுதலிற்று. (இ-ள்.) மதிகொண்ட - தொழுது எனத் தெய்வவணக்கங் கூறப்பட்டது. பாட்டியலைக் கட்டுரைப்பன்--தொகுத்து. என அதிகாரங்கூறப்பட்டது. நுதிகொண்டபல்கதிர்வேலுண் கண்ணாய்என்பது, மகரேஉமுன்னிலை. இந்நூலுள் சில செய்யுளில் மகரேஉமுன்னிலைவரும். (௧)

பாயிர முற்றிற்று.

தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்
வகுத்தபா லுண்டி வருணம்-பகுத்தநாள்
தப்பாக் கதிகணமென் றீரைந்தின் றன்மையினைச்
செப்புவதா முன் மொழியின்சீர்.

(என்னெனின்,) உரியவோத்தினுள் ஒன்றும்பொருள் இவையெனப்பெயரும், முறையும்,தொகையுமுணர்த்து-ற்று

(இ-ள்.) மங்கல முதலாகக் கணமீறாகக் கிடந்தபத்தினையுஞ்சொல்வது முதன்மொழியின் றன்மை— (எ-று.) இப்பத்தினையுந் தத்தமிலக்கண முறைக்குஞ் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும். (௨)

பங்கலப்பொருத்தம்.

சீரெழுத்துப் பொன்பூ திருமணிநீர் திங்கள்சொற்
கார்பரிதி யானை கடலுலகம்-தேர்மலைமா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகையமுன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை.

(எ-ன்,) நிறுத்தமுறையே முற்கூறியபத்தனுள் அடுத்தமங்கலமாராய்கின்றது. (இ-ள்.) சீர்முதலாக நிலமீறாக வெண்ணப்பட்ட பத்தொன்பதும் பிறவும் முதன்மொழியிடத்தே நிற்றற்குரிய மங்கலச்சொல்லினது கூறுபாடாம்—(எ-று.) பரியாயநாமம் வரினு மிழுக்காது. (௩)

சொற்பொருத்தம்.

வகையுளி சேர்தல் வனப்பின்றாய் நிற்றல்
தொகையார் பொருள்பலவாத் தோன்றல்-தகையில்
பொருளின்மை யீறு திரிதலே போல்வ
தருமுதற்சீர்ச் சொற்காகுந் தப்பு.

(எ-ன்,) முன்மொழிக்காகாதசொல் இன்னதென் றியம்புகின்றது. (இ-ள்.) முதலெடுத்துக்கொண்ட மூவசைச்சீர்யவாகிய சொற்கண் மங்கலத்தவாயினும் வகையுளிசேர்க்தனவும், சிறப்பில்சொல்லும், பலபொருட் கேற்றசொல்லும், பொருளில்சொல்லும், தோன்றல், திரிதல், கெடுதலென்னும்விகாரவிறுதிச்சொல்லும், முன்வைக்கப்படா—(எ-று.) எனவே, அல்லனயாவையுஞ் சொல்லற்பாலனவென்றுணர்க.

எழுத்துப்பொருத்தம்.

தப்பாதமூன்றைந்தே ழொன்பான் றவறில்வென்
றொரும்பாமுதற்சீர்க் குறைசெய்வர்-செப்புங்கால்

சண்டாத நான்காறெட் டாகா தவிர்கென்று
கொண்டா ரெழுத்தின் குறி.

(எ-ன்,) முன்மொழி எழுத்திலக்கணமுணர்-ற்று. (இ-ள்.) ஒற்றுப்பட மூன்றும், ஐந்தும், ஏழும், ஒன்பதுமாகிய வெழுத்தான் முதன்மொழிக்கு வருவதுநன்று. நான்கும்,ஆறும் எட்டுமாகியவெழுத்தான் முதன்மொழிக்குவருவதுதீது-எ-று இரண்டெழுத்தா ராயாது விட்ட தெற்றுக்கெனின் " முன் மொழியாகலான் மூவசைச்சீ ரல்லன, நன்மைசா றெய்வ ந விலாமை.,,என்னுமிதனான்மறுக்கப்பட்டது. ஒற்றுப்படவெ ன்ப தெற்றூற் போந்ததெனின், ஒற்றெழிற் றொன்பதெழு த்தான் வருவதொரு மூவசைச்சீ ரின்மையினென்க.ஒற்றைப் படவருவன வியனிலை,இரட்டைப்படவருவன சமனிலை.(௫)

தானப்பொருத்தம்.

குறிலைந்துந் தங்நெடில்கொண் டிஉஐ ஔசேர்ந்
தறிபால னாதியா வைந்தும்-இறைவனபேர் (ணம்
முன்னெழுத்துப் பாலனில்வைத்தெண்ணிமூப்பே மர
என்னுமிவை தீதென்றே யெண்.

(எ-ன்,) ஐவகைத்தானமு மெய்வகையாக விரிக்கின்றது (இ-ள்.) குற்றெழுத்தைந்தோடுந் தமக்கொத்த நெடிலைச்சேர்த்து, இ உ க்கள் நின்றதானத்து முறையே ஐகார ஔகாரங்களைச்சேர்த்தால், உயிரும், உயிர்மெய்யுமென்று சொல்லப்பட்ட தொகையெல்லாம் ஐந்துகூறுயடங்கும். இவற்றைப் பாட்டுடைத்தலைமகன் இயற்பெயரின் முதலெழுத்தின் கூற்றைத்தொடங்கிப் பாலன், குமரன், இராசன், மூப்பு, மரணமெனவருவித்தால், அவற்றுள், மூப்பும், மரணமுமாகா. அல்லனமுதற் சீரின்முதலெழுத்தாய் வருவன நன்கு—எ-று. (௬)

(பாற்பொருத்தம்)

எண்ணுங் குறிலாணி யைந்தநெடிலெல்லாம்
டெண்ணுத மொற்றுய்தம் பேடாகும்-பெண்ணினே

டாண்புணர்ச்சிக் கவ்வவ் வெழுத்தே மயங்கினுமாம்
மாண்பில்பே டென்றூர் மதித்து.

(எ-ன்.) பாலிலக்கணமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) குற்றெழுத்தெல்லாம்ஆண்பாலெழுத்தாம். நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெணபாலெழுத்தாம். ஒற்றெழுத்தும், ஆய்தவெழுத்தும் அலியெழுத்தாம். ஆண்பாலைப்புகழுமிடத்து ஆணெழுத்துச்சிறப்புடைத்து. பெண்பாலைப் புகழுமிடத்துப் பெண்ணெழுத்துச் சிறப்புடைத்து. மயங்கிவந்தவெனினும் வரையப்படா. அலியெழுத்து முன்னிற்குந் தகைமையவல்ல—(எ-று.) முதன்மொழி யென்பததிகாரத்தாற்கொள்க. (எ)

உணாப்பொருத்தம்.

மதித்த கசதநப மவ்வோடு வவ்வும்
உதித்தமைந்த நாற்குற் றுயிரும்-துதித்தமுதென்
றுதி மொழிக்குந் தசாங்கத் தயலுக்கும்
தீதிலவே யென்றூர் தெரிந்து.

(எ-ன்.) உண்டி யிரண்டுமுணர்த்திய வெழுத்தா லவற்றுட்கொண்டவமுதெழுத்துக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) க ச த ந ப ம வவ்வென்னும் ஒற்றுக்களேழும், அ-இ-உ-எ-என்னும்நான்கு குற்றுயிரும், அமுதவெழுத்தாம். அவை மொழிமுதலும், தசாங்கத்தயலும், வக்துவழங்கு மரபினவாம்—(எ-று.) (அ)

தெரிந்த யரலமேற் சேர்ந்தவா வோவும்
புரிந்தவற் றொற்றாய்தப் புள்ளி-விரிந்த
அளவொடுகான் மாத்திரையு மாமென் றறிந்தோர்
உளவென்றூர் நஞ்செழுத் தென்றூர் நஞ்சென் றெழி.

(எ-ன்,) எஞ்சிநின்ற நஞ்செழுத்து நவில்கின்றது.(இ-ள்.) கூறிய ய ர லக்கள் மேலேறியஆகார ஓகாரமும்,யரலவென்னுமொற்றும், ஆய்தப்புள்ளியும்,ஒற்றுவுயிரொன்னும் அளபெடையிரண்டும், மகரக்குறுக்கமும், ஆய்தக்குறுக்கமும், ஆகி

யபதினுன்கும் நச்செழுத்தாம். அவை ஆதிமொழிக்குந் தசாங்கத் தயலுக்கு மாகா—(எ-று.) முதற்சீராகிய மங்கலச் சொல்லின்கண் நஞ்செழுத்து வந்தனவாலோவெனின், "நஞ்சுமமுதமா.,, மங்கலம் புகினே, என்பவாகலின், மூவகைச்சீருள் மங்கலச்சொல்லொழியக்கொள்க. நஞ்சினுமமுதினுநாட்டப்பட்டாவாகி யெஞ்சிநின்ற உயிரும் உயிர்மெய்யும், மெய்யும் எப்பாற்பட்டவெனின், "அமுதெழுத் தென்ற வாதியுயிர் நான்கொடும், புணர்ந்த மெய்யை யுணர்ந்தமு தென்ப. "மெய்யா மமுதின் மேவியவுயிரும் பொய்தீர் புலவர் பொருந்தினவென்ப.,, "நஞ்சா மொற்றெடு நடந்த வுயிர்களும் வஞ்சமில்புலவர் மறுத்தில ரென்ப' 'இருவகை யுண்டியென் றெடுத்தன வல்ல, தாமே நிற்பினுந் தோமில வென்ப.,, என்பன இந்திரகாளி. (கூ)

வருணப்பொருத்தம்.

ஒழியா வுயிரனைத்து மொற்றுமுத லாறும்
அழியா மறையோர்க்கா மென்பர்-மொழியும்
அடைவேயோ ராறு மரசர்க்கா மென்பர்
படையாத சாதிகளின் பண்பு.

(எ-ன்.) வருணநான்கனுள் மறையோர்சாதியும், அரசர்சாதியு மறைகின்றது. (இ-ள்.) உயிர்பன்னிரண்டும் ஒற்றுமுதலாறும், பயிலுந்தன்மைப் பார்ப்பனச்சாதி. அல்லாமெய்யி னடையவேயாறு,மல்லார்புயத்து மன்னர்சாதி—(எ-று.)

பண்பார் வணிகர்க்காம் பாங்கிலவ றனக்கள்
மண்பாவுஞ் சூத்திரர்க்கா மற்றையவை-நண்பால்
அரனரிசேய் மால்கதிர்கூற் றய்மழைபொன்மெய்க்குப்
பிரமன் படைப்புயிர்க்குப் பேசு.

(எ-ன்,) அல்லாவருண மிரண்டுமுணர்த்திச் சொல்லாப்படைப்புஞ் சொல்லுகின்றது. (இ-ள்.) ல வ ற ன என்னுநான்குமெய்யும் வணிகர்வருணமாம். ழ ள வென்னு மிரண்டுஞ்சூத்திரவருணமாம். அரன், அரி, செவ்வாய், புதன், இரவி, ம

தி, இயமன்,வருணன்,வியாழம்,என்னுமொன்பது புத்தேளிரும், முறையே இரண்டிரண்டாகப் பதினெட்டுமெய்யும்படைத்தார். பன்னீருயிரும்பிரமன்படைத்தான்—(எ-று.)இச்சூத்திரத்துட் கதிரோனைப்பொதுப்படக் கூறியது,கதிரிரண்டுங்கோடற்கு.படைப்பை அதிகாரத்தாற் றழீஇக்கொள்ளாதெடுத்தோதித் தொடுத்தமை படைப்புவேண்டாமை முதனூற்றுவிற்றுதலானும், பிறர்நூன்முடிந்தது தானுடன் படுதலானுமென்க. அன்றியும் இவ்வெழுத்துகட்குத் தெய்வம், அவ்வவர்களெனக் கொள்ளப்பட்டதெனினு மமையும். (௧௧)

நாட்பொருத்தம்.

பேசு முயிரடைவே நான்காரல் பின்னைந்து
மாசிலாப் பூராட மற்றொருமூன்-றூசிலாப்
பேருத்தி ராடமா மென்று பெரிதுணர்ந்தோர்
பாரித்தார் நாளின் பரிசு.

(எ-ன்,) ஏறியமுதலெழுத்திற்கு நாளிசைப்புழி யாதீருயிர்க்கு, நாளறிவிக்கின்றது. (இ-ள்.) அ ஆ இ ஈ என்னு நான்குயிருங் கார்த்திகை. உ ஊ எ ஏ ஐ என்னுமைந்தும் பூராடம், ஒ ஓ ஔ வென்னுமூன்றும் உத்திராடமாம்—(எ-று) ()

பரிசுடைய கவ்வரியி னான்கிரண்டு மூன்றுந்
தெரிவுடைய மூன்றடைவே செப்பிற்-பிரிவுடைய
ஓணமே யாதிரையே யொண்புனர்பூ சம்பூசம்
பேணி யுரைத்தார் பிரித்து.

(எ-ன்,) கவ்வருக்க நாளுரைக்கின்றது.(இ-ள்.) க கா கி கீ என்னும்நான்குந்திருவோணம். கு கூ என்னு மிரண்டுந்திருவாதிரை. கெ கே கை என்னுமூன்றும் புனர்பூசம். கொ கோ கௌ என்னுமூன்றும் பூசமாம்.—(எ-று.) (௧௩)

பிறிந்த சகரத்து நான்கைந்து பின்மூன்
றறிந்த கலமுதன்மூன் றாகும்-செறிந்த

ஞகரத் தொருமூன்று நன்குணர்ந்தோ ராய்ந்த
புகர்தீ ரவிட்டமாம் போற்று.

(எ-ன்,) சகர ஞகர வருக்கங்களுக்கு நாளுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ச சா சி சீ என்னுநான்கும்இரேவதி. சு சூ செ சே சை என்னுமைந்தும் அச்சுவினி. சொ சோ சௌ என்னுமூன்றும் பரணி. ஞ ஞா ஞெ என்னு மூன்றும் அவிட்டமாம்.—(எ-று.) (௧௪)

போற்றுந்தகரமிரண் டேழ்மூன்றும்பொய்தீர்ந்தோர்
சாற்றுவர் சோதி முறஞ்சதயம்-வேற்றனுடம்
கேட்டை பூரட்டாதி கேணகரத் தோராறும்
வாட்டமிலா மும்மூன்றும் வந்து.

(எ-ன்,) தகர நகர வருக்கங்களுக்கு நாளுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) த தா என்னு மிரண்டும் சோதி. தி தீ து தூ தெ தே தை என்னு மேழும் விசாகம். தொ தோ தௌ என்னு மூன்றுஞ் சதயம். ந நா நி நீ நு நூ என்னுமாறும் அனுடம், நெ நே நை என்னு மூன்றுங் கேட்டை. நொ நோ நௌ என்னு மூன்றும்பூரட்டாதியாம்—(எ-று.) (௧௫)

வந்த பகரத்து நான்கிரண்டா றுக்திரந்தொட்
டந்தமிலா மூன்றுரு மவ்வடைவே-வந்ததற்பின்
ஆறுமக மூன்றுடன்மூன் றுயிலியம் பூரமா
மாறின் மகரத்தின் மாட்டு.

(எ-ன்,) பகரவருக்கத்திற்கும்,மகரவருக்கத்திற்கும்,நாளுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) ப பா பி பீ என்னு நான்கும் உத்திரம். பு பூ என்னு மிரண்டும் அத்தம் பெ பே பை பொ போ பௌ என்னுமாறுஞ் சித்திரை. ம மா மி மீ மு மூ என்னுமாறும் மகம். மெ மே மை என்னு மூன்றும் ஆயிலியம். மொ மோ மௌ,வென்னு மூன்றும்பூரமாம்.—(எ-று.) (௧௬)

மாட்டும் யகரத்துள் யாவுத் திரட்டாதி
ஈட்டியயூ காரயோ காரங்கள்-காட்டிய

மூலம் வகரத் தொருநான்கு ரோகணிமான்
றோலாத நான்கெனவே சொல்.

(எ-ன்,) யகர வகர வருக்கங்களுக்கு நாளுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) யா ஒன்றும் உத்திரட்டாதி. யூ யோ என்னு மிரண்டும் மூலம். வ வா வி வீ என்னு நான்கும் உரோகணி. வெ வே வை வௌ என்னு நான்கு மிருகசிரமாம்.—(எ.று.) ()

சொல்லியநாண் மூவொன்ப தாகத் துணிந்தொன்று
புல்லியமூன் றைந்தேழ் பொருந்தாவாம்-அல்லனவற்
றட்ட மராசி வயினாசியமிவையும்
விட்டொழித்த னன்றெனவே வேண்டு.

(எ-ன்;) பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர் முதலெழுத்தினுட்கும்,மங்கலமொழி முதலெழுத்தினுட்கும் பொருந்துமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) சொல்லியநா ளிருபத்தேழையும், ஒன்பதொன்பதாகமூன்றுகூறாக்கிப் பாட்டுடைத்தலைமக னியற்பெயரின் முதலெழுத்தினைத் தொடக்கிக் கூறுகளையெண்ண ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழ்வரிற் பொருந்தா. அல்லாத நாட்களுட் பாட்டுத்தலைவன்பெயர் முதலெழுத்தி னிராசி தொடங்கி எட்டாமிராசி நாட்களும் பொருந்தா. வயினாசியமாகிய எண்பத்தெட்டாங்கால் நின்றநாளும் பொருந்தா- (எ-று.) புல்லியவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், மூன்றுமொன்பதின் மூன்றுமைந்து மேழும் பொருந்துமெனக் கொள்க. மூன்று மொன்பதின் மூன்றைந் தேழும், பொருந்துமென்று புகலுவர் புலவர். ''—என்பது இந்திரகாளி. ()

கதிப்பொருத்தம்:

வேண்டுங் குறில்வன்மை யீறொழித்தால் விண்ணோர்க்
ஆண்ட நெடின் முதனான் கந்தமொழித்-தீண்டிய (காம்
மென்மையா மக்கட் கிவையிரண்டு மெய்க்கதிக்கு
நன்மையா முன்மொழிக்கு நாட்டு.

(எ-ன்) ஓதியநாற்கதி யுணர்த்திய வெழுந்தவற்றுதியிரண் டுமெறிவிக்கின்றது. (இ-ள்.) அ இ உ எ யென்னு நான்கு குற் றுயிரும்க ச ட த ப வென்னுமைந்தொற்றுந்தெய்வகதியாம். ஆ ஈ ஊ ஏ யென்னு நான்குநெட்டுயிரும், ங ஞ ண ந ம வெ ன்னு மைந்தொற்றும், மக்கட்கதியாம். இவ்விரண்டு கதியெ ழுத்து முன்மொழிக்கு நன்மையுடையவாம்.எ-று— (கக)

நாட்டிய ஒஓ யரலழநல் வன்மைக்
கிட்டிய வந்தமிவை விலங்காம்-காட்டா
தொழித்த நரகர்க்கென் றோதினா ரின்ன
எழுத்தாகா வாதி யிடை.

(எ-ன்) ஒழித்த கதியிரண்டு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்)ஒ ஓ யென்னும் உயிரிரண்டும், ய ர ல ழ வென்னுமி டையொற்றுநான்கும், வன்மையிறுதியென்றுசொன்னறகா ரமும் விலங்குகதியாம், காட்டாதொழிந்த ஐ ஔ வென்னு முயிரிரண்டும்,வகர ளகர னகர மென்னு மூன்றொற்றும் நர கர்கதியாம்இக்கதியிரண்டும் முதன் மொழியிடத்து வரப் பெறா வெனக்கொள்க. (உ0)

கணப்பொருத்தம்.

ஆதியிடை யிறுதி முற்றுநேரா நிரையென்
றோதுவர்நீ தீமாக மொண்சுவர்க்கம்-தீதிலோர்
சொற்றார் மதிபரிதி கானிலமா நீர்மதியு
முற்றாகி யாமுன் மொழிக்கு.

(எ-ன்) எண்வகைக்கணமுமுணர்த்து-ற்று (இ-ள்.) [illegible] நேர், இடைநேர், இறுதிநேர். முற்றுநேர், ஆதிநிரை, இடை நிரை, இறுதிநிரை, முற்றுநிரை என்றுகூறப்பட்ட, கூவிள ங்கனி,புளிமாங்கனி, கருவிளங்காய், தேமாங்காய், புளிமா ங்காய், கூவிளங்காய்’ தேமாங்கனி, கருவிளங்கனி யென்னு மெட்டும் முறையானே, நீர், தீ, வானம், துறக்கம்,மதி,பரிதி

காற்று, நிலம் என்னும் பெயரினை யுடைத்தாம். இவற்றுள் நீரும், திங்களும், துறக்கமும், நிலமும் முதன்மொழிக்காகும். ஒழிந்தனவாகா. துறக்கத்தை இயமானனென்பாருமுளர். (உக)

முன்மொழி யாகலான் மூவசைச்சீ ரல்லன
நன்மைசா றெய்வ நவிலாமை-முன்மொழிக்
கீட்டிய தொன்மை யிலக்கணங்க ளிவ்வகையே
காட்டு மகலக் கவிக்கு.

(எ-ன்) கணத்தருசிறப்பின் காரணமுணர்த்தி மணந்த பத்திலக்கணம் வருமிட முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) வெண்பா உரிச்சீரானும், வஞ்சி உரிச்சீரானும் வந்த எண் பெருங் கணங்கட்குந் தெய்வமடுத்தமையிற் காட்டுமுன்மொழியிடத்து, மூவசைச்சீர் காட்டியேனையவற்றை விலக்கிய தொல்லோ ரிலக்கணங்கள் மங்கல முதலாக, இவ்வகையே அம்மூவசைச் சீரின்கட் காட்டா நின்றன அகலக்கவிக்கென்றவாறு. (உஉ)

வெண்பா.

திருமங்கை நின்றகலா டெவ்வுநோய் நீக்கும்
தருமங்க ணீங்கலாச் சார்வார்-இருநிலத்து
மன்னருள்ளார் தாழுந்தாள் வச்சணந்தி மாமுனிவன்
இன்னருளா னேக்கு மிடம்.

முதன்மொழியியல்-முற்றிற்று.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

கவிகமகன் வாதியே வாக்கியெனக் காசில்
புவியின்மே னல்வர் புலவர்-கவிகடாம்
ஆசு மதுரமே சித்திரம்வித் தாரமெனப்
பேசுவார் நால்வர்க்கும் பேர்.

(என்பது சூத்திரம்) இவ்விய லென்ன பெயர்த்தோ வெனின், செய்யு ளிலக்கண முணர்த்தினமையிற் செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து. இச்சூத்திர நுதலிய பொருள் யாதோவெனின், பத்துவகை யிலக்கணமும் வித்தாரக் கவிக்குவேண்டினர் அவ் வித்தாரக்கவிகளையும், ஒழிந்து நின்ற கவிகளையு முணர்த்திய வேண்டிப் புலவரது பெயரும், முறையும், தொகையுங் கூறி, அவருள் முதற் புலவராகிய கவிசளுடைய பெயரு முணர்த்து-ற்று. (இ-ள்.) கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி யெனப் புலவர் நால்வர். அவருள்-ஆசுகவி, மதுரகவி சித்திரகவி, வித்தாரகவி எனக் கவிகள் நால்வர். எ-று. (க)

ஆசுகவி.

பேரெழுத்திற் சொல்லிற் பொருளிற் பெருங்கவியிற்
சீரலங்காரத்திற் றெரிந்தொருவன்-நேர்கொடுத்த
உள்ளுறைக் கப்போ துரைப்பதனை யாசென்றார்
எள்ளாத நூலோ ரெடுத்து.

(எ-ன்.) நிறுத்த முறையானே ஆசுகவி பேசுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்வெழுத்தாலே பாடுக. இச்சொல்லாலே பாடுக. இப்பொருளாலே பாடுக. இவ் யாப்பாலே பாடுக. இவ்வலங்காரத்தாலே பாடுக. என்றொருவன் சொன்ன வுள்ளுறைக்கு அவ னெதிரே பாடப் படுவது ஆசு கவியாம். எ-று. ஆசுகவிபாடும் புலவனும் ஆசுகவியாம். இவற்றி லிரண்டு மூன்றுமகப்படப் பாடுதல் சிறப்புடைத்து. (உ)

மதுரகவி.

எடுத்த பொருளினே டோசை யினிதாய்
அடுத்தவை செஞ்சொல்லா யணியும்-தொடுத்த
தொடையும் விளங்க வவைதுதிப்பச் சொல்லின்
இடமுடைய மாமதுர யாப்பு.

(எ-ன்.) மதுர கவியிது வென்கின்றது. (இ-ள்.) ஓசையும், பொருளு மினிதாய், முழுதுஞ் செஞ் சொல்லாய், அலங்காரமுந் தொடையுந் தெற்றென்று கேட்டார் துதிக்கும்படிப் பாடுவது மதுரகவியாம். (எ-று.) இக்கவி பாடுவோனும் மதுரகவியாம். சிறுபான்மையிற் றிசைச்சொல்லும், திரிசொல்லும், வடசொல்லும் மருவினு மிழுக்காது.

(வ-று.) பூமகளு நல்வாழ்வு பெற்றுள் புரைதீர்ந்த
நாமகளும் பல்கலையு நண்ணினுள்-தோமகல்சீர்
வையம் புகழ்களந்தை வச்சணந்தி மாமுனிவன்
செய்ய பதகமலஞ் சேர்ந்து. (ரு)

சித்திரகவி.

யாப்புடைய மாலைமாற் றாதியா வேனையவும்
வாய்ப்புடைய சொல்லின் வகுத்தமைத்து-நீப்பிலா
வண்ணமுந் தொன்னூன் மரபு வழுவாமற்
பன்னுவது சித்திரத்தின் பா.

(எ-ன்) சித்திரகவி யித்தன்மைத் தென்கின்றது.

(இ-ள்) மாலைமாற்று, சக்கரம், சுழிகுளம், ஏகபாதம், எழுகூற்றிருக்கை, காதைகரப்பு, கரந்துறைப்பாட்டு, தூசங்கொளல், வாவனாற்றி, கூடசதுக்கம், கோமூத்திரி, ஓரொழுத்துப்பா, வல்லினப்பாட்டு, மெல்லினப்பாட்டு, இடையினப்பாட்டு, சித்திரக்கா, விசித்திரக்கா, வித்தாரக்கா, விகற்பநடை, வினாவுத்தரம், சருப்பதோபத்திரம், எழுத்துவருத்தனை, நாகபந்தம், முரசபந்தம், திரோட்டம், சித்து, ஒரு

பொருட்பாட்டு, பலபொருட்பாட்டு, மாத்திரைப்பெருக்கம், மாத்திரைச்சுருக்கம், எழுத்துப்பெருக்கம், எழுத்துச்சுருக்கம், இன்னவை பிறவுமாகிய பல விகற்பத்தாற்செய்யப்பட்டு ஓசைகெடாமல், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், என்னுங் குற்றங்கள் படாமல், பாடப்படுங் கவி சித்திரகவியாம். (எ-று.) இக்கவிபாடுவோனுஞ் சித்திரகவியாம். இவையெல்லாம் யாப்பதிகாரத்திற் கண்டுகொள்க. (ச)

வித்தாரகவி.

பாங்கார் தொடர்நிலைப்பா பல்பாதஞ் சேர்தனிப்பா
ஈங்ககலப் பாக்க ளிரண்டாகும்-ஆங்குத்
தொடர்நிலைப்பா தன்விகற்பஞ் சூழ்வளையாய்சொல்லிற்
கடையிலவே யென்றுரைத்தார் கண்டு.

(எ-ன்.) அகலக்கவி புகல்கின்றது. (இ-ள்.) பல செய்யுட்கள் கூடிவந்த தொடர்நிலைச்செய்யுளும், அடிபலவாய் நடக்குந் தனிப்பாச்செய்யுளு மென்னும் இருதிறமும் அகலக்கவியாம். அவற்றுட் டொடர்நிலைச்செய்யுளை விகற்பிக்குமிடத்து ஏற்றபொருளெடுத்துப் பாடுவோ ரளவல்லது இன்ன அளவென் றுரைப்பதரிது. (எ-று.) அகலக்கவி பாடுவோனும் அகலக்கவியாம். (ரு)

பிள்ளைக்கவி.

கண்டுரைக்கிற் பிள்ளைக் கவிதெய்வங் காக்கவெனக்
கொண்டுரைக்குந் தேவர்கொலையகற்றி-ஒண்டொடியாய்
சுற்றத்தளவா வகுப்பொடு தொல்விருத்தம்
முற்றுவித்த னூலின் முறை.

(எ-ன்.) பலவிகற்பங்களிற் சிலவெடுத்துரைப்பான் வேண்டி, யவற்றுள் பிள்ளைக்கவிக்கு இலக்கண முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பிள்ளைக்கவி பாடுமிடத்து வேண்டுங்கடவுளைச்

சுட்டிப் பாட்டுடைத்தலைவனை அவன்சுற்றத்தொகையோடு தேவர் கொலைபகற்றிக் காக்கவென, வகுப்பாலும், ஆசிரிய விருத்தத்தாலும் பாடுக. (எ-று.) கண்டுரைக்கின் என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், காப்புக்கவிகளை மூன்று ஐந்து ஏழ் ஒன்பது பதினொன்றாகத் தொடுத்துக் காப்புமாலை யென்று பாடுகையு முளதென்றுணர்க. (௬)

முறைதரு மூன்றாதி மூவேழீ ரைந்திங்கள்
அறைகநிலம்பத்து மாண்டைந்தேழ்-இறைவளையார்க்
கந்தஞ் சிறுபறையே யாதியா மூன்றொழித்துத்
தந்தநில மோரேழுஞ் சாற்று.

(எ-ன்.) இதுவுமது (இ-ள்.) பிள்ளைப்பிரபந்தம் மூன்று மாதமுதல் இருபத்தோராம் மாதம்வரை ஒற்றித்த மாதமாகிய பத்து மாதங்களினுங் கேட்பிக்கப் படும். அன்றியும், ஐந்தாமாண்டினும், ஏழாமாண்டினு மிக்கவிசேட்பிக்கினு மிழுக்காது. பெண்பிள்ளைக் கவிபாடு மிடத்துச், சிறுபறைகொட்டலும், சிற்றில் சிதைத்தலும், சிறுதேருருட்டலு மாகிய மூன்றுநிலமுமொழித்து, ஒழிந்த வேழுநிலமும் பாடப்படும். (எ-று.) இவ்வேழுடன், கழங்கு, அம்மனை, ஊசல் என்னுமூன்றையுங்கூட்டிப் பத்தாகப் பாடுவாருமுளர். (௭)

சாற்றரிய காப்புத்தால் செங்கீரை சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை-போற்றரிய
அம்புலியே யாய்ந்த சிறுபறையே சிற்றிலே
பம்புசிறு தேரோடும் பத்து.

(எ-ன்.) பிள்ளைக்கவிக்கேற்ற பத்துநிலமு முணர்க்கின்றது. (இ-ள்.) காப்பும், தாலும், செங்கீரையும், சப்பாணியும், முத்தமும், வாரானையும், அம்புலியும், சிறுபறைமுழக்கலும், சிற்றில்சிதைத்தலும், சிறுதேருருட்டலும், எனமுறையானே பாடுக. (எ-று.) நிலங்கள்பத்தும், தம்மிலொக்க

க்கொண்டுபோந்து மிடத்து ஒற்றிக்கப்பாடுவது சிறப்புடைத்து. இரட்டித்துப் பாடினு மோசை பெயர்த்துப் பாடுக. (அ)

பல்சந்தமாலை. அந்தாதி.

பத்தாதி நூறந்தம் பல்சந்த மாலையாம்
ஒத்தாய வெண்பா வொருநூறு-ஒத்தசீர்
அந்தாதி யாகுங் கலித்துறையு மவ்வகையே
வந்தா லதன்பே ரவை.

(எ-ன்.) பல்சந்த மாலைகளும், அந்தாதியு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பத்துமுதலாக நூறீறாக நின்ற விகற்பத்ததுபல்சந்தமாலை விகற்பமாம். நேரிசைவெண்பா நூறுஅந்தாதியாய்வந்தால் வெண்பாவந்தாதி யென்றும், கட்டளைக்கலித்துறை நூறுஅந்தாதியாய் வந்தால், கலித்துறையந்தாதி யென்றும்பெயர் பெறும். (எ-று.) பல்சந்தமாலை வகுப்பும், ஆசிரியமுமாய் அந்தாதித்துவரும். (௧)

கலம்பகம்.

வைக்கும் புயந்தவம்வண் டம்மனை பாண்மதங்கு
கைக்கிளைசித் தூசல் களிமடக்கூர்-மிக்கமறம்
காலந் தழையிரங்கல் சம்பிரதங் கார்தூது
கோலுங் கலம் பகத்தின் கூறு.

(எ-ன்.) கலம்பக விலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) புயம், தவம், வண்டு, அம்மனை, பாண், மதங்கு, கைக்கிளை, சித்து, ஊசல், களி, மடக்கு, குடி, மறம், காலம், தழைஇரங்கல், சம்பிரதம், மேகவிடுதூது என்னு மிப்பதினெட்டும் கலம்பகத்தினுறுப்புப் பொருளாம். (எ-று.) மிக்கமறமென்று சிறப்பித்த வதனால், இப்பதினெட்டும், கலம்பகத்துக்கு நிலைபெற்ற வுறுப்பு. ஒழிந்தன இன்னவகையான பொருளால் வருபவென்னு நிலைபேறுடைய வல்லவென்று கொள்க.

னொன்றது குடிமை. இரங்கலென்றது காமமிக்க கழிபடர் கிளவி. (௧௦)

கூறு மொருபோகு வெண்பா கலித்துறைகள்
மாறின் முதலுறுப்பா மன்விருத்தம்-வேறகவல்
வஞ்சித் துறைவிருத்தம் வான்றுறைவெண் பாமருட்பா
எஞ்சாக் கலியினங்கொண் டீட்டு.

(எ-ன்.) கலம்பகப்பா வேறுபா டுணர்த்துகின்றது.
(இ-ள்.) முதலொருபோகுவந்து, அதன்பின் ஒருவெண் பாவந்து, அதன் பின்னொரு கலித்துறை வந்தால் அவை முத லுறுப்பாம். அதன்பின் ஆசிரியவிருத்தம், ஆசிரியப்பா, வஞ் சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம், வெண்டுறை, வெண்பா, மருட் பா, கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்த மென்றுசொல் லப்படும் பாக்க ளியைந்தபடி கொண்டியற்றுக. பிறபாக்கள் வரினு மிழுக்காது. (௧௧)

ஈசர்க்கு நூறிழிபைந் தையர்க் கிகலரசர்க்
காசற்ற தொண்ணூ றமச்சருக்காம்-ஏசா
எழுபானைம் பான்வணிகர்க் கேனையோர்க் காறைந்
திழிபிற் கலம்பகப்பாட் டீண்டு.

(எ-ன்.) கலம்பகத்திற் கேற்ற சுருக்கமியம்புகின்றது.
(இ-ள்.) தேவர்க்கு நூறும், முனிவர்க்குத் தொண்ணூற்றை ந்தும், அரசர்க்குத் தொண்ணூறும், அமச்சருக் கெழுபதும், வணிகர்க்கைம்பதும், ஏனையோர்க்கு முப்பதுமாகப் பாடுவ தேயிழிபு. (எ-று.) ஆசற்றவென்று சிறப்பித்த வதனுல்,குறு நிலமன்னரை அரசரைப் போலவும், முனிவரைப் புத்தேளி ரைப் போலவும் பாடினுமிழுக்காது. கலம்பகமும் அந்தாதி யாகவே பாடவேண்டு மென்றறிக. (௧௨)

ஒலியந்தாதி. மும்மணிக்கோவை.

ஈண்டிய முப்பதா யீரொண் கலைவண்ணம்
மூண்டதொலி யந்தாதி முப்பதாம்-ஆண்டகவல்

முன்முறையே வெண்பா கலித்துறைய வந்தாதி
மும்மணிக்கோ வைக்கு முதல்.

(எ-ன்.) ஒலியந்தாதியும், மும்மணிக்கோவையு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஓரடிக்குப் பதினாறு கலைதொடுத்த பல் சந்தவகுப்புக்கள் அந்தாதியாக முப்பது கூடியது ஒலியந்தாதியாம். நேரிசை ஆசிரியப்பாவும், நேரிசைவெண்பாவும், கட்டளைக் கலித்துறையும், முறையே அந்தாதியாக முப்பது கூடியது மும்மணிக்கோவையாம். (எ-று.) ஈண்டியவென்றுமிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், ஒலியந்தாதி சிறுபான்மை எட்டுக்கலையால் வரப்பெறு வனவும், மும்மணிக்கோவை சிறுபான்மை நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாப் பெற்றுவருவனவும் உளவெனக் கொள்க. ஒலியந்தாதியை, ஒலியலந்தாதியென்பாரு முளர். (க௩)

ஊர்நேரிசைவெண்பா. ஊரின்னிசைவெண்பா.

முதல்வனூ ரின்பேரான் மொழிவன வெண்பா
அதனைத்தொண் ணூறெழுபா னைம்பான்-மதர்விழியாய்
இன்னிசைவெண் பாவிற்த மொக்கு மியற்பெயர்
அன்னவற்றூர் கட்டுரைத்தா ராய்ந்து.

(எ-ன்.) ஊர்நேரிசை வெண்பாவும், ஊரின்னிசை வெண்பாவும், அவற்றின் றொகையு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர்ப்பெயரொடுத்து நேரிசைவெண்பாவாற் சிறப்பித்துத் தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது, என்னுந்தொகையாற் பாடுவது ஊர்நேரிசை வெண்பாவென்றும் இவ்வாறு இன்னிசை வெண்பாவாற் பாடுவது, ஊரின்னிசைவெண்பாவென்றும் பெயர்பெறும். (எ-று.) (க௪)

கோவை, கைக்கிளை.

ஆய்ந்த கலித்துறைநா னூறகப்பொருண்மேல்
வாய்ந்தநற் கோவையா மற்றுணாப்பின்-ஏய்ந்த

ஒருதலைக் காம முரைப்பவவையை யைந்தாய்
வருவிருத்தங் கைக்கிளையா மன்.

(எ-ன்.) கோவையுங் கைக்கிளையுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்) கட்டளைக்கலித்துறை நானூறு அகப்பொருண்மேல் வருவன கோவையென்பதாம். ஒருதலைக் காமப்பொருள் பெற்று விருத்தம் இருபத்தைந்தாய் வருவன கைக்கிளையாம். (எ-று)

மன்னிய வெண்பா கலித்துறை மன்னர்பா
முன்னியமுப் பான்மும் மணிமாலை-மன்விருத்தம்
நாட்டிய நாற்பது நான்மணி மாலையாம்
ஈட்டிய வந்தாதியா யெய்ந்து.

(எ-ன்.) மும்மணி மாலையும், நான்மணி மாலையு முரைக்கின்றது. (இ-ள்.) வெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியமும் அந்தாதியாய் முப்பதுசெய்யுள் வருமாயின் மும்மணிமாலையென்றும், மேற்கூறிய பாக்களுடன், ஆசிரியவிருத்தஞ் சேர்ந்து அந்தாதியாய், நாற்பது செய்யுள் வருமாயின், நான்மணிமாலையென்றும் பெயர் பெறும். எ-று. (சகூ)

இருபாவிருபஃது. இரட்டைமணிமாலை,
இணைமணிமாலை.

ஏய்ந்த விருபா விருபதுவெண் பாவகவல்
ஆய்ந்த விரட்டை மணியிருபான்-ஏய்ந்தசீர்
வெண்பா கலித்துறைபா மேவிய நான்கானு
றென்பா விணைமணியா மோர்.

(எ-ன்.) இருபாவிருபஃதும், இரட்டைமணிமாலையும், இணைமணிமாலையு மியம்புகின்றது. (இ-ள்.) வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும், முறையே அந்தாதியாய் வந்து இருபதுசெய்யுளான் முடிவது இருபாவிருபஃதென்றும், வெண்பாவும், கலித்துறையும், முறையே அந்தாதியாய் வந்து இருபது செய்யுளான் முடிவது வெண்பாக்கலித்துறையிரட்டை ம

ணிமாலையென்றும், வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் முறையே அந்தாதியாய் நூறுசெய்யுளான் முடிவது வெண்பாவகவலிணைமணிமாலை யென்றும், வெண்பாவும் கலித்துறையும் கூடி முன்போல் முடிவது வெண்பாக்கலித்துறையிணைமணிமாலை யென்றும் பெயர்பெறும்.(எ-று.) (௧௭)

ஒருபா வொருபஃது. பன்மணிமாலை.

ஓர்ந்தகவல் வெண்பா கலித்துறையென் றொன்றினால்
ஆர்ந்தவொரு பாவொருப தம்மானை-கூர்ந்தொருபோ
கூச லொழித்தாற் கலம்பகப்பா வொண்மாலை
பேசிய பன்மணியாம் பின்பு.

(எ-ன்.) ஒருபா வொருபஃதும், பன்மணிமாலையு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) ஆசிரியப்பாவேனும், வெண்பாவேனும், கலித்துறையேனும், அந்தாதியாய்ப் பத்துச்செய்யுள்வருவன வொருபா வொருபஃதாம். கலம்பக வுறுப்புகளில்,அம்மானையும், ஒருபோகும், ஊசலும் ஒழித்து மற்றையவுறுப்புகளாற் பாடுவது பன்மணிமாலையென்று பெயர்பெறும். எ-று. (௧௮)

தசாங்கம்

புல்லு மலையாறு நாடூர் புனைதார்மா
கொல்லுங் களிறு கொடிமுரசம்-வல்லகோல்
என்றிவை நஞ்செழுத்தோ டேலா வகையுரைப்ப
நின்ற தசாங்கமென நேர்.

(எ-ன்.) சின்னப்பூ வுணர்த்துவான் றொடங்கி, அதற்குரிலமாகிய தசாங்க முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) மலை, ஆறு நாடு, ஊர், மாலை, பரி, கரி, கொடி, முரசம், செங்கோல்,ஆகியபத்தும், தசாங்கமென்று சொல்லப்படும். இவைபாடுமிடத்து நஞ்செழுத்துத் தசாங்கத்துக்கு முன்னும் பின்னும் வாராமற் பாடுக. எ-று. (௧௯)

சின்னப்பூ. தசாங்கப்பத்து.

நேருந் தசாங்கத்தை நேரிசை வெண்பாவால்
ஈரைம் பதுதொண் ணூறீண் டெழுபான்-ஓரைம்பான்
தேர்ந்துரைக்கிற் சின்னப்பூ வீரைந்தாற் செப்பினர்
நேர்ந்தத சாங்க நிலை.

(எ-ன்.) சின்னப்பூவும், தசாங்கநிலையு முரைக்கின்றது. (இ-ள்.) தசாங்கம் பத்தையும் பொருளாகக் கொண்டு, நேரிசைவெண்பா நூறுனும் தொண்ணூறுனும், எழுபதானும், ஐம்பதானும் பாடுவது சின்னப்பூவாம். முப்பதுபாடினுமிழுக்காது. நிலைமைகள்தம்மி லொப்பக்கொண்டு பாடப்படுந் தசாங்கம் பத்தினையும், பத்துவெண்பாவாற் பாடுவது தசாங்கப் பத்தென்று பெயர்பெறும்-எ-று. (உ0)

நிலையார் குடைசெங்கோ லூர்நாடு நீள்வேல்
கொலையார் களிறு குதிரை-சிலைவாள்
இவற்றின்மேன் மன்விருத்த மீரைந்தாய் வந்தால்
அவற்றின்பேர் நாட்ட லறிவு.

(எ-ன்.) விருத்தவிகற்ப முரைக்கின்றது. (இ-ள்.) குடை, செங்கோல், ஊர், நாடு, வேல், கரி, பரி, வில், வாள், இவ்வொன்பதினையும் பொருளாகக் கொண்டு, ஒன்றின்மேற் பத்தாசிரிய விருத்தம் புணர்த்தால், அப்பொருளோடு பெயர்கொடுத்து, குடைவிருத்தம், செங்கோல்விருத்தம், ஊர்விருத்தம், நாட்டுவிருத்தம், வேல்விருத்தம், யானைவிருத்தம், குதிரை விருத்தம், வில்விருத்தம், வாள்விருத்தம் என்று வழக்கப் படும். எ-று. (உ௧)

ஊர்வெண்பா. அலங்காரபஞ்சகம்.

அறிந்திடி லூர் வெண்பா வையிரண்டாம் வெள்ளை
செறிந்த கலித்துறை சீர்மன்பா-அறைந்த
கலங்காத மன்விருத்தங் காண்டகைய வண்ணம்
அலங்கார பஞ்சகமென் றார்.

(எ-ன்.) ஊர்வெண்பாவும், அலங்காரபஞ்சகமு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஊரடுத்து நேரிசைவெண்பா பத்து வந்தால் ஊர் வெண்பா வெனவும், நேரிசை வெண்பாவும், கலித்துறையும், ஆசிரியப்பாவும், ஆசிரியவிருத்தமும், வகுப்புமாகிய ஐந்து முறையே வந்தால் அலங்கார பஞ்சக மெனவும் பெயர்பெறும். (எ-று.) (உஉ)

ஊசல். நாழிகை வெண்பா.

ஆங்கவிருத் தத்தா லறைந்தகலித் தாழிசையால்
ஓங்கியசுற் றத்தளவா யூசலாம்-போங்கடிகை
தேவர்க்குங் காவலர்க்குந் தேர்ந்துரைக்க வெண்பாவை
மேவிய நாலெட்டாக வேய்ந்து.

(எ-ன்.) ஊசலும், நாழிகைவெண்பாவும், உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரிய விருத்தத்தாலாதல், கலித்தாழிசையாலாதல் சுற்றத்தளவாத் தொகையாகப்பாடுவது ஊசலென்பதாம். நாழிகையளவைக் குறித்துத் தேவருக்கும், அரசருக்கும், நேரிசை வெண்பாவால் முப்பத்திரண்டாகப் பாடுவது நாழிகைவெண்பா வெனப்படும் (எ-று.) ஊசன் முதற் கவியில் வண்ணமுங் கொள்க. வண்ணமென்பது வகுப்பு. (உங)

அட்டமங்கலம். நவமணிமாலை. தசப்பிராதுற்பவம்.

வேய்ந்த விருத்தங்க ளெட்டட்ட மங்கலமாம்
வாய்ந்தன வொன்பான் மணிமாலை-ஆய்ந்தவ
இசைத்திடுவர் மால்பிறப்பா லீரைந்து வாழ்த்துத்
தசப்பிரா துற்பவமாந் தந்து.

(எ-ன்.) அட்டமங்கலமும், நவமணிமாலையும், தசப்பிராதுற்பவமு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தத்தாற் கவிதோறும் தேவர்கள் காக்கவென எட்டுக்கவியாகப் பாடுவது அட்டமங்கலமாம். மேற்கூறியவாறே ஒன்பது கவியாகப் பாடுவதுநவமணிமாலையாம். மால்பிறவிப்பேதப்

பதின்மருங் காக்கவெனத் தனித்தனி ஆசிரியவிருத்தத்தாற் பத்துக்கவி பாடுவது தசப்பிராதுற்பவமாம் (எ-று.) வாழ்த்தென்பதனை யெங்கு மொட்டிக்கொள்க. (உச)

நயனப்பத்து. பயோதரப்பத்து.

தந்துரைத்த மன்விருத்தஞ் சார்ந்த கலித்துறைதான்
அந்தமுறுங் கண்முலைமே லைபிரண்டாய்—வந்தால்
நயன பயோதரப்பத் தாமென்று நன்னூற்
பயனுணர்ந்தார் முன்பு பகர்.

(எ-ன்.) நயனப்பத்தும் பயோதரப்பத்து முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தத்தானுதல், கலித்துறையினுதல் நயனத்தையும், பயோதரத்தையும் பொருளாகக்கொண்டு தனித்தனிபப்பத்துக்கவிபாடுவது நயனப்பத்தென்றும், பயோதரப்பத்தென்றும் பெயர்பெறும்(எ-று.) (உரு)

பெண்கள்பருவம்.

பகருங்கா லைந்தேழ் பதினொன்று பன்மூன்
றகலாத பத்தொன்பா னையைந்—திகலாத
முப்பத்தொன் றீரிருபான் பேதைமுத லோர்க்குச்
செப்புவராண் டெல்லைத் திறம்.

(எ-ன்.) பேதைமுதலாப் புறத்திலக்கணமாகிய எழுவிலனு மிவையென்கின்றது. (இ-ள்.) ஐந்துமுதலேழளவும் பேதை. எட்டுமுதல் பதினொன்றளவும் பெதும்பை. பன்னிரண்டுமுதல் பதின்மூன்றளவுமங்கை. பதினான்குமுதல் பத்தொன்பதளவு மடந்தை. இருபதுமுதல்இருபத்தைந்தளவும் அரிவை. இருபத்தாறுமுதல் முப்பத்தொன்றளவும் தெரிவை. மூப்பத்திரண்டுமுதல்நாற்பதளவும் பேரிளம்பெண்.(எ-று.) பருவமொன்றுக்குவருடம். ௩, ௪, ௨, ௬, ௬, ௬, ௯. ()

உலா. குழமகன்.

திறந்தெரிந்த பேதை முதலெழுவர் செய்கை
மறந்தயர வந்தான் மறுகேன்—றறைந்தகலி
வெண்பா வுலாவாங் குழமகன்மேன் மேவிலவ்
வொண்பாக் குழமகனு மூற்று.

(எ-ன்.) உலாவும் குழமகனு மாமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பேதைமுதலானோர் காதல்கூர வீதியிடைப்போக் தான் பாட்டுடைத்தலைவனென்று கலிவெண்பாவாற் பாடுவது உலாப்புறமாம். மடந்தையர்கையிற்கண்ட குழமகனைப் புகழ்ந்து மேற்கூறிய பாவாற்பாடுவது குழமகனும். (எ-று.) திறந்தெரிந்த வென்றுமிகுத்துச் சொல்லியவதனால் உலாப் புறத்துமுன் குழமகனைப்பாடினு மிழுக்காது. அது தலைவன் நாடும், தாரும், பெயரு முள்ளிட்ட வளந்தோன்றப்பாடு வது. (உ௭)

வளமடல்.

உற்ற வறம்பொருள்வீ டெள்ளி யுயர்த்தின்பம்
பொற்றொடி காதற் பொருட்டாகப்—பெற்றி
உரைத்தகலி வெண்பா மடலிறைவ னெண்பேர்
நிரைத்த வெதுகை நிறுத்து.

(எ-ன்.) வளமடல்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அறம் பொருள் வீட்டையெள்ளி இன்பத்தையே வலியுறுத்திப் பாட்டுடைத் தலைவனியற் பெயருக்குத் தக்கமுதன் மொழியேயெதுகை யாகத் தனிச்சொல்லின்றிக் கலிவெண்பாவாய் மடலூறும் பெற்றிற்றென்று பாடுவது வளமடலாம். (எ-று.) வளமடலென்பது உரையிற்கோடல். (உ௮)

அங்கமாலை. பாதாதிகேசம். கேசாதிபாதம்.

நிறுத்த வெளிவிருத்த நீடுறுப்பில் வந்தால்
குறித்தங்க மாலையாக் கொள்க—உறுப்பமைந்த

பாதாதி கேசமுங் கேசாதி பாதமுமா
ஓதுங் கலிவெண்பா வொன்று.

(எ-ன்.) அங்கமாலையும், பாதாதிகேசமும், கேசாதிபாதமும் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) உறுப்புக்களை வெளிவிருத்தத்தாற் புகழ்ந்து கோவையாகப் பாடுவது அங்கமாலையாம். அவ்வங்கங்களைக் கலிவெண்பாவாற் புகழ்ந்து பாதாதிகேசமாகப்பாடுவது பாதாதிகேசமென்றும், கேசாதி பாதமாகப்பாடுவது கேசாதிபாதமென்றும் பெயர்பெறும். (எ-று.)

ஆற்றுப்படை.

ஒன்று மகவலா லொண்புலவர் யாழ்ப்பாணர்
குன்றுத சீர்ப்பொருநர் கூத்தரோ—என்றிவரை
ஆங்கொருவ னாற்றுப் படுத்த பரிசறைந்தார்
பாங்காய வாற்றுப் படை.

(எ-ன்.) ஆற்றுப்படையிலக்கண மூணர்த்து கின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவாற் புலவனையானும், பாணனையானும், பொருநனையானும், கூத்தனையானும், தம்முளொருவனாற்றுப்படுத்தால், புலவராற்றுப்படை, பாணராற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை யென்று வழங்கப்படும். (எ-று.) அவை வெண்கலிப்பாவாற் பாடினுமிழுக்காது. (௩0)

தானைமாலை. வஞ்சிமாலை. வாகைமாலை.

படைத்திறஞ் சொல்லிற் பகர்தானை வஞ்சி
எடுத்துமேற் சேற லியம்பின்—அடுத்தமைந்த
வெற்றியுரை வாகையாம் வேந்தன்பா வொன்றினல்
உற்றுரைத்த மாலைப்பே ரோது.

(எ-ன்.) தானைமாலையும், வஞ்சிமாலையும், வாகையாலையும் உரைக்கின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியப்பாவாற் றானையைப் புகழ்ந்துரைப்பிற் றானைமாலையாம். படைமேலெடுத்துச்சே

நிலைப்பாடின் வஞ்சிமாலையாம். வெற்றியைப்பாடின் வாகை மாலையாம். ஆசிரியப்பாவால் உருவதெல்லா வற்றிற்கு மொக்கும். (௩௧)

தாரகைமாலை. மங்கலவள்ளை.

ஓதுசந்தத் தாலுரைத்த லொண்டா ரகைமாலை
கோதிலாக் கற்பிற் குலமகளை—நீதிசேர்
மங்கல வள்ளை வகுப்பொடுவெண் பாவால்
இங்காமொன் பானென் றிசை.

(எ-ன்.) தாரகைமாலையும், மங்கல வள்ளையு முணர்த்துகி ன்றது. (இ-ள்.) அசிப்படையைப் புகழ்ந்து வகுப்பால்ஒன் பது கவிபாடுவது தாரகைமாலையாம். கற்புடை மகளிரைப் புகழ்ந்து ஒன்பது வகுப்பும் ஒன்பது வெண்பாவு மாப் பாடுவது மங்கலவள்ளையாம். (எ-று.) அருந்ததிக் கற்பின் மகளிர்க்குள்ள இயற்கைக்குணங்களை வகுப்பாற் பாடுவது தாரகைமாலையென்பாருமுளர். (௩௨)

யானைவஞ்சி.

இசைந்த நிலக்குல மொத்த வெழிலோ
டசைந்த பிராயத் தளவும்—இசைந்தமதந்
துன்னவஞ்சி வீடுயிர்கோண் மன்னன் றொடர்ந்தணைத்
சொன்னவஞ்சி யானைத் தொழில். (தல்

(எ-ன்.) யானைவஞ்சியியம்புகின்றது. (இ-ள்.) யானையது பிறப்புங்குலமும் ஒத்தவழகும் பிராயமும் என்பவற்றினி லக்கண அளவும் மதந்துன்னினவிடத் தஞ்சிவிடுதலும் கொன்றுதிரிதிலும் அதுகண்டரசனணைத்தலும், வஞ்சிப்பா வாற் சொல்லப்பட்டது யானைவஞ்சியாம். (எ-று.) (௩௩)

மெய்க்கீர்த்தி. கையறமோதாப்பா.

தொழிலார்ந்த மெய்க்கீர்த்தி சொற்சீ ரடியால்
எழிலரசர் செய்தி யிசைப்பர்—மொழியுங்கால்

கையறமோதார் கலிவஞ்சி யென்றிவற்றாற்
பொய்தீர்ந்த நூலோர் புரிந்து.

(எ-ன்.) மெய்க்கீர்த்தி நீர்மையுங் கையறமோதாப்பாவு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியம்விரவிய சொற்சீரடிகளால் மன்னர தண்மைக் கீர்த்தியைத் தொடுத்துப் பாடுவது மெய்க்கீர்த்தியாம். கையறம் கலிப்பாவாலும் வஞ்சிப்பாவாலும் பாடப்படா. (௩௪)

புகழ்ச்சிமாலை. நாமமாலை.

புரிந்த மயக்கவடி வஞ்சியாற் பொய் தீர்
திருந்திழையார் சீர்பேர் சிறக்கத்—தெரிந்துரைத்தால்
மன்னும் புகழ்ச்சிநன் மாலையா மைந்தர்க்காம்
பின்னை மாலைப்பேர் பெற்று.

(எ-ன்.) புகழ்ச்சிமாலையும், நாமமாலையு முரைக்கின்றது. (இ-ள்.) அடிமயக்கியவஞ்சிப்பாவால் கோற்றொடிமாதரைக் குணம் பெயரடுக்கிப் புகழ்ந்துபாடுவது புகழ்ச்சிமாலையாம்; மேற்கூறியவாறே ஆடவரைப் புகழ்ந்து பாடுவது நாமமாலையாம். (எ-று.) (௩௫)

வேறு இரட்டைமணிமாலை. வருக்கமாலை.

பெற்றசீர் மன்விருத்தம் வெண்பாப் பெயர்ந்திருபான்
மற்றை யிரட்டைமணி மாலையாம்—பொற்றொடியாய்
மன்னகவ லெட்டாய் வருக்கவெழுத் தான்வருமேல்
முன்வருக்க மாலை மொழி.

(எ-ன்.) இரட்டைமணிமாலையும், வருக்கமாலையு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) ஆசிரியவிருத்தமும், நேரிசைவெண்பாவுந் தம்முண் மாறி அந்தாதியாய் இருபதுவருவது இரட்டைமணிமாலையாம். உயிர்வருக்கத்தேனும், க ச த ந ப ம வ வென்னும் எழுயிர்மெய் வருக்கத்தேனும் அவ்வவ் வருக்க முறையே யெட்டாசிரியம்வந்தால்வருக்கமாலையாம். (எ-று.)

யகரஞகரங்களை நீக்கி யேழுயிர்மெய்யென்றது பிறர் நூன் முடிந்தது தானுடன் படுதலென்னுந் தந்திரவுத்தி. (௩௬)

செருக்களவஞ்சி, வரலாற்றுவஞ்சி முதலியன.

மொய்யின் றிறம்வஞ்சிப் பாவின் முடித்துரைத்தல்
செய்யிற் செருக்கள வஞ்சியாம்—ஐயால்
வழியுரைத்தல் வஞ்சி வரலாறு மற்று
மொழியுரைத்த றன்பெயரா மூண்டு.

(எ-ன்.) செருக்களவஞ்சியும், வரலாற்றுவஞ்சியும் உரைத்து ஏனைவஞ்சிகளையு மாட்டெறிகின்றது. (இ-ள்.) செருக்களச் செய்திகளை வஞ்சிப்பாவாற் பாடிற் செருக்களவஞ்சியாம் ஒருபொருளின் வரலாற்றை வஞ்சிப்பாவாற் பாடின் வரலாற்று வஞ்சியாம் ஏனைப்பொருள்களையும் வஞ்சிப்பாவாற்பாடின் அப்பெயரானே வஞ்சியென்று வழங்கப்படும்.

பரணி.

மூண்ட வமர்க்களத்து மூரிக் களிறட்ட
ஆண்ட கை யைப்பரணி யாய்ந்துரைக்க—ஈண்டிய
நேரடியே யாதியா நீண்டகலித் தாழிசை
ஈரடி கொண்டாகியுட னீறு.

(எ-ன்.) பரணியிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) செருக்களம்புக்குத் தனக்கூறுபாடின்றி மாற்றுர்யானைபடப்போர்செய்தான் பரணிக்குப் பாட்டுடைத்தலைவனும். அவனைப் பாடுமிடத்து நாற்சீர்முதலாக ஏனைத்துச் சீரானும் கலித்தாழிசையடித் தொகையிரண்டின் மேலேறுமல்,முதற்றொடங்கி முடிவளவும்பாடுக. (எ-று.) வெண்கலிப்பாவாற் பாடினு மிழுக்காது. (௩௮)

ஈறில் வணக்கங் கடைநிலம்பே யென்பனவும்
வீறுசா லையக்கு மெய்ப்பேய்கள்—கூறித்
திறப்படச் சொல்லினவுஞ் செப்பிற் பிறவும்
புறப்பொருணூல் கொண்டு புகல்.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) பரணி பாடுமிடத்து, முற்பட்க்கடவுளை வாழ்த்தி, பின்பு கடைதிறப்புக்கூறி, பாலைநிலத்தியல்புகூறி. காளிகோட்டம்பாடி, கழுதினுண்மைபழுதறக்கூறி, காளிக்குக்கூளி சொல்லுமாறும், அவளதற்குச் சொல்லுவனவுமாகிய பிறவும் புறப்பொரு ளிலக்கணத்தின் முறைமைதோன்றச்சொல்லுக. (எ-று.) பிறவுமென்றதனுல் பாட்டுடைத்தலைவனைச் சிறப்பித்தலும், அவன் படையெடுத்துச் சென்றமுறைமையும், செருமுடித்தலும், கூழட்டன் முதலாயின வெல்லாங்கொள்க. (௩௯)

பெருங்காப்பியம்.

புகரில் வணக்கம் பொருப்பற மேயாதி
பகர்தல் கடல்கோள் பருவம்—நிகரில்
தலைவனைக் கூற றபனனிந்து தோற்றம்
சிலைமணந்தோர் போரின் செயல். (௪0)

செயலார் முடிசூடல் சீர்ப்புதல்வர்ப் பேறே
டயலார் பொழில்புனல்புக் காடல்—இயலுமூண்
மந்திரந்தூ தாடல் வருமிகல் விக்கிரமம்
சந்துசெல வும்பிறவுஞ் சார்ந்து. (௪௧)

சார்சுவையே பாவம் விளக்கி யினத்தொடுபாக்
கூறுளையே பாடையே கொண்டிலம்பம்—நேர்சருக்கம்
நீப்பில் பரிச்சேத நேர்ந்துவரு மேற்பெருங்
காப்பியமா மென்று கருது.

(எ-ன்.) பெருங்காப்பிய முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) இம்மூன்று செய்யுளுக்கும் பொருள்விளங்கிக் கிடந்தமையின் பொருள்விரித்துக்கொள்க. (எ-று.) பொருப்பாதி, தசாங்கம். அறமாதி- அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. பருவம்-கார் கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில். தபனனிந்து தோற்றம்:—சந்திராதித்தர் தோற்றம். ஊண், கா

மபாணம். வீரபாணம். சுவை-சிங்காரம்,பெருநகை,கருணை.
வீரம், கோபம், பயம், அற்புதம், குற்சை,சாந்தம். (௪௨)

காப்பியம்.

கருதுசில குன்றினுமக் காப்பியமா மென்பர்
பெரிதறமே யாதி பிழைத்து—வருவதுதான்
காப்பிய மாகுங் குலவரவு காரிகை
யாப்பிற் புராணமே யாம்.

(எ-ன்.) பெருங்காப்பியத்திணெறியும், காப்பியமும், புராணகதையுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பெருங்காப்பியத்திற்கு எடுத்தோதிய அறமுதனான்கு மொழிந்தல்லாவுறுப்புகள் சிலகுறையினுமிழுக்காது. மேற்கூறியவற்றுள் தர்மார்த்த காம முத்தியெனு நான்கனுள் சிலகுறைந்துவந்தால், காப்பியமாம். குலவரவு முதலாயினவற்றைக் காட்டுவது புராணகதையாம். (எ-று.) (௪௩)

ஆய வகப்பொருண்மே லாசிரியப் பாவினுள்
மேயசீர் வஞ்சியடி மேவாது—தூய
அகப்பொருண்மே லன்றி யருங்கலிகள் வாரா
தொகப்பெறு வஞ்சி தொடர்ந்து.

(எ-ன்.) அகப்பொருள்சொல்லும் ஆசிரியப்பாவிற் புகப்பெறுவடியும், அகப்பொருண்மேன் மிகப்பெருகிவரும்பாவும், யாதானுமொரு பொருண்மேல்வரப் பெறும்பாவு முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அகப்பொருண் சொல்லுமாசிரியப்பாவில் வஞ்சியடி புகுந்துவிரவப்பெறு அகப்பொருண்மேலன்றிக்கலிப்பா பெரும்பான்மையும் வரப்பெறு, வஞ்சிதனித்து நின்றுபொருள் சொல்லுந்துணையல்லது தொகையா வரப்பெறு. (எ-று.) (௪௪)

தொடர்ந்த பெயர்க டொழிலளவு காலம்
இடம்பொருள் பாவுறுப்போடெல்லை-நுடங்கிடையாய்

பாடினன் பாடுவித்தான் பாடப் படுபொருளால்
நீடும் பிறவு நிறைந்து.

(எ-ன்.) அகலக்கவிக்குப் பெயர்வருமாறுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) தொழிலானும், அளவானும், காலத்தானும், இடத்தானும், பொருளானும், பாவானும், உறுப்பானும், எல்லையானும், பாடினன்பெயரானும், பாடுவித்தான் பெயரானும், பாடப்படும்பொருளானும், பிறவாற்றானும், அகலக்கவிக்குப் பெயரிடப்படும். (எ-று.) அவற்றுள் யானைத்தொழிலென்னும் பெயர் தொழிலான் வந்தது. பன்னிருபடலம் நூற்றந்தாதி, குறுந்தொகை, நெடுந்தொகையென்பன அளவு பற்றிவந்தன. கார் நாற்பது முதலாயின காலம் பற்றிவந்தன. களவழியும், ஐந்திணையும் இடம்பற்றிவந்தன. அகப்புறமென்பன பொருள்பற்றிவந்தன. கலித்தொகை, வெண்பாமாலையென்பன பாப்பற்றிவந்தன. அங்கமாலை, நயனப்பத்து, பயோதரப்பத்து என்பன உறுப்புப்பற்றிவந்தன. பாதாதிகேசம் கேசாதிபாதமென்பன வெல்லைபற்றி வந்தன. தொல்காப்பியம், அவிநயம், கல்லாடமென்பன பாடினனைப்பற்றிவந்தன. பாண்டிக் கோவை முதலாயின பாடுவித்தானைப்பற்றிவந்தன. வச்சணந்திமாலையுமன்ன. காந்தபுராணம்கூர்மபுராணமென்பன பாடப்படும் பொருள்பற்றிவந்தன. பிறவுமென்றதனால் இடுகுறியாற் பெயர் பெற்றனவுமுள அவை கலைக்கோட்டுத்தண்டுமுதலியன.

நிறைமதியாற் கல்வியா னீள்கலைகள் கல்லா
தறையு மவன்கமக னாகும்—முறைமேற்கோள்
புல்லு மெடுத்துக்காட் டேது புகலுவன்
நல்வாதி யென்றே நவில்.

(எ-ன்.) கமகனையும், வாதியையுங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தன்னுடையஞானவிசேடத்தாலேயாதல், கல்விப்பெருமையாலேயாதல், ஒருவன் சொல்லிய நூல்விகற்பத்தைத் தான் பயிலாதிருந்தும் பொருள்விரிக்க வல்லான் கமகனும். எடுத்

துக்கொண்டகோளுக்குப் பொருந்தின மேற்கோளும், காரணமும், அவையிரண்டிற்கும் பொருந்தின எடுத்துக்காட்டுஞ் சொல்லிமுடிப்பான் வாதியாம். (எ-று.) மேற்கோள், காரணம், எடுத்துக்காட்டென்னுத அம்முறையன்றிக் கூற்றுல் விதண்டைவாதம், சர்ப்பவாதமென்னும் விகற்பவாதங்களு முணர்ந்துகொள்க. (சசு)

நவிலு மறமுத னன்குமயங் காமற்
புவியதனிற் கேட்டோர் புகழக்—கவிப்பனுவல்
குன்றாத சொல்லாற் றெளிவுபெறக் கூறுவோன்
நன்றாய வாக்கி யென்றார்

(எ-ன்.) வாக்கியிலக்கணம் வகுக்கின்றது. (இ-ள்.) அறம் பொருள், இன்பம், வீடென்பன தம்மில் விரவாமற்கேட்டோர்விரும்ப இலக்கணத்தையாதல், இலக்கியத்தையாதல், செஞ்சொல்லால் விளங்கச்சொல்லுவான் வாக்கி. (சஎ)

ஆரொருவன் பாக்களை யாங்கொருவனுக் களிப்போன்
சோரகவி சார்த்தொலியிற் சொல்லுமவன்—சீரிலாப்
பிள்ளைக் கவிசிறந்த பின்மொழிக்காம் புன்மொழிக்காம்
வெள்ளைக் கவியதனின் வேறு.

(எ-ன்.) புன்கவிஞர் நாற்பகுதிய றொன்கின்றது. (இ-ள்.) ஒருவன்பாட்டை மற்றொருவனுக்குக்கொடுப்போன் கள்ளக் கவியாம். ஒருவன்கவியிசையில் வேறொருசெய்யுட்புணர்ப்போன் சார்த்துகவியாம், தனக்கெனவொன்றின்றி முன்னோர்மொழிந்த சொன்னடை பொருணடைகண்டு கவிபாடுவோன் பிள்ளைக்கவியாம். புன்மொழிகளாற் கவிபாடுவோன் வெள்ளைக்கவியாம். (எ-று.) (சஅ)

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது பொதுவியல்.

வேறுமறை யோராதி நாற்சாதி வெள்ளைமுதல்
கூறுநிலை முல்லை குறிஞ்சியே—மாறா
மருதநில நெய்தனிறம் வான்மையே செம்மை
கருதரிய பொன்மையே கார்.

(என்பது சூத்திரம்.) இவ்வியலென்னபெயர்த்தோவெனின், முதன்மொழியியலிற்கும், செய்யுளியலிற்கும் பொதுவாகியபொருளை யுணர்த்தினமையின் பொதுவியலென்னும் பெயர்த்து. இச்சூத்திரம் முற்கூறிப்போந்த ஆசுமுதலாகிய நான்குகவிகட்கு முதற்காரணமாயுள்ள வெண்பாமுதலிய நான்கு பாவிற்கும், சாதியும், இடமும், நிறமுமுணர்த்து-ற்று. (இ-ள்.) வெண்பா மறையோர்சாதி. இதற்கு நிலம் முல்லை. நிறம் வெண்மை. ஆசிரியப்பா அரசர்சாதி இதற்கு நிலங் குறிஞ்சி, நிறஞ் செம்மை. கலிப்பா வணிகர்சாதி இதற்கு நிலம் மருதம், நிறம் பொன்மை.வஞ்சிப்பா சூத்திரசாதி,இதற்கு நிலம்நெய்தல், நிறங் கருமை. (க)

கார்த்திகை மாசிபனை குன்றாதி காட்டுநாள்
மூத்த விராசிநான் மூன்றினையும்—நீர்த்தசீர்
மேதினிமே லாசிரியம் வஞ்சிகலி வெள்ளையென
ஓதியமே டாதியா லோட்டு.

(எ-ன்.) மேற்கூறிய பாக்களின்நாளும், இராசியுமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) கார்த்திகைமுதல் ஆயிலியமீறாகிய ஏழுநாளும், கர்க்கடகம், விருச்சிகம், மீனமென்னு மூன்றிராசியும், வெண்பாவிற்காம். மகமுதல் விசாகமீறாகிய ஏழுநாளும், மேஷம், சிங்கம், தனுசு, என்னுமூன்றிராசியும், ஆசிரியப்பாவிற்காம். அனுடமுதல் அவிட்டமீறாகிய ஏழுநாளும், மிதுனம், துலாம், கும்பமென்னு மூன்றிராசியும், கலிப்பாவிற்காம். சதயமுதல் பரணியீறாகிய ஆறுநாளும் இடபம், கன்னி, மகரமென்னுமூன்றிராசியும், வஞ்சிப்பாவிற்காம். ()

ஓட்டுமதி பொன்வெள்ளை யொண்கதிரோன் சேயகவல்
காட்டியமால் காரி கலிக்காகும்—மீட்டும்
புகர்பாம்பு வஞ்சிக்காம் பூவிணையோ டாடை
பகர்நிறத்தாற் கொள்கவணி பாட்டு.

(எ-ன்.) மேற்கூறியபாவிற்கு அதிதேவதையும், புஷ்பமும், சந்தனமும், ஆடையும், ஆபரணமும் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) வெண்பாவிற்குச் சந்திரனும், வியாழமும்; ஆசிரியப்பாவிற்கு-ஆதித்தனும், செவ்வாயும்; கலிப்பாவிற்குப் புதனும், சனியும்; வஞ்சிப்பாவிற்குச்சுக்கிரனும், இராகுகேதுக்களும் அதிதேவதைகளாம். புஷ்பமும், சந்தனமும், வஸ்திரமும், ஆபரணங்களும், முன்சொன்ன நிறப்பகுதியினாலே கொள்க. (எ-று.) (௩)

பாட்டுடையோ னூர்ப்பே ரியற்பேர் படவெதுகை
நாட்டிடினு மப்பேர் நவிலடியிற்—காட்டுமுதற்
சேர்ந்த வனுவாகச் சீர்முன் னியற்றிடினும்
வாய்ந்தசிறப் பென்கை வழக்கு.

(எ-ன்.) பாடும்விதமுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பாட்டுடைத்தலைவன் ஊர்ப்பெயரினையாயினும், இயற்பெயரினையாயினும் அடிமுற்சீரிலே நிறுத்தி எதுகைத்தொடர்படவைப்பினும், வருக்கமுதலிய அனுவெதுகைத் தொடர்ப்படவைப்பினுஞ் சிறப்பாம். (எ-று.) (௪)

வழக்குண் மரபியலு ணேர்ந்து வழுவா
திழுக்கிவட வெழுத்தை யின்பப்—வழுக்காது
முன்னையோர் பாட்டிற் பயின்றமொழி யன்றே
சொன்ன வுறுப்பின் றுணிபு.

(எ-ன்.) உறுப்புச்செய்யுநெறியுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) வழக்கினோடும், மரபியலோடும் பொருத்தமுடையவாய், வடவெழுத்துக்கலவாது கேட்டோர்க்கு மிகவுமின்பம் பூரிக்

குஞ்சொல்லாகச் சான்றோர் செய்யுள்களில் எடுத்துக்காட்டு
ஞ் சொற்களாற் புணர்க்கப்படுவன உறுப்புச்செய்யுளாம்.

துணிதற் கரிது பொருளென்றுஞ் சோர்வு
பணிவுற்ற சொன்மேற் பகுத்தும்-அணிபொருட்டான்
மற்றுமுண் டென்று மூனாப்போர் வழூச்சொல்லின்
இற்றன்றே பாவி னிழுக்கு.

(எ-ன்.) குற்றம்படாமற் பாக்களை புணர்க்கவென்கின்றது. (இ-ள்.) நிச்சயித்தற்கரிய பொருளுடையவாயினும், எடுத்தேறுபட்ட சொல்லுடைய வாயினும், பலபொருளுக்கேற்ற சொல்லுடையவாயினும் பொருந்திற் குற்றமாம். (எ-று.)
எடுத்தேறுசொல்-இடிபோன்றசொல். (சு)

இழுக்கிலா நாற்குலத்தோ ரெப்பொருளுந் தேர்ந்தோர்
ஒழுக்கறந் தெய்வ முடையோர்—விழுக்கவிகள்
ஈரிரண்டு முத்தமிழும் வல்லோரோ யெஞ்ஞான்றும்
சீரார் கவியுரைப்போர் சென்று. (எ)

சென்றவிரு பான்றொடங்கிச் சேருமெழு பானளவும்
நின்றபரு வத்துறுப்பு நீங்காதோர்—ஒன்றில்
அகலாப் பிணியில்லோ ரன்றேபாக் கொண்டு
புகலப் பெறுவார் புகழ்ந்து.

(எ-ன்.) அகலக் கவிபுகல்வோ ரிவரொன்கின்றது. (இ-ள்.) இவ்விரு செய்யுளையும் விரித் துரைத்துக் கொள்க. (எ-று.)
இக்குணமில்லாதார் பாடலாகா தென்பதாம். (அ)

புகழுந் தருமநெறி நின்றோர்பொய் காமம்
இகழுஞ் சினஞ்செற்ற மில்லோர்—நிகழ்கலைகள்
எல்லா முணர்ந்தோ ரிருந்த விடமன்றே
நல்லாய வைக்கு நலம்.

(எ-ன்.) அகலக்கவி கேட்பிக்கு நல்லவை, நிறையவையெ ன்னு மிரண்டனுள், நல்லவை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்வி லக்கணமுடையோர் அவை நல்லவையாம். (௯)

நலனடக்கஞ் செம்மை நடுவுநிலை ஞானம்
குலனென் றிவையுடையோர் கோதில்—புலனில்லோர்
சென்று மொழிந்தனவுங் கேட்போர் செறிந்தவிடம்
அன்றோ நிறைந்த வவை.

(எ-ன்.) நிறையவை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இவ்விலக்கண முடையோர் அவை நிறையவையாம். (எ-று) அவையுடை யோரும் குலனுடையோராதல் சிறப்பு. (௧௦)

அவையின் றிறமறியா ராய்ந்தமர்ந்து சொல்லார்
நவையின்றித் தாமுணரார் நாணார்—சுவையுணரார்
ஆய கலைதெரியா ரஞ்சா ரவரன்றோ
தீய வவையோர் செருக்கு.

(எ-ன்.) தீயவவை யுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) இவ்விலக் கணத்தை யுடையோர் அவை தீயவவையாம். (எ-று.) இவர் முன் கவிகேட்பிக்க லாகாதென்பதாம். (௧௧)

குன்றாநா லங்கைமறை கோவணங்கோன் முத்தீயும்
நன்றாய வேள்வி நளினமும்—அன்றிக்
குடைசமிதை குண்டிகைபுற் கோத்திரமென் றின்ன
உடையானா யந்தணனொன் றுன்னு. (௧௨)

உன்ன லரன்கழலை யோங்கியசீ ரங்கியயன்
என்னவுவ மித்த விவனொன்றே—நன்மறைகள்
ஓதலே யோதுவித்தல் வேட்டலே வேட்பித்தல்
ஈத லிரத்தலென் றேத்து.

(எ-ன்.) நாற்குல மென்றவற்றுள் அந்தணரியல்பு கூறு கின்றது. (இ-ள்.) இவ்விலக்கண முடையோர் அந்தணராம்

எத்திய பூவைநிலை யெல்லோன் கழல்வாழ்த்தல்
காத்தன் முடி சூட்டல் களம்வேட்டல்—தீத்தொழில்கள்
வெண்குடைசெங் கோல்கவரி வெற்றியரி யாசனமும்
மண்குலவு மன்னர் வளம். (௧௪)

வளர்த்தல் குடிகமையஞ் சாதுரங்கம் வாய்மை
விளைத்தல் பொருணெறியா மெய்ந்நூல்—அளத்தலை
உம்ப ருவமை யுளாகோ ளிவையுடையார்
இம்ப ருலகுக் கிறை.

(எ-ன்.) மன்னரியல் புரைக்கின்றது (இ-ள்.) இப்பெற்றி யுடையோர் மன்னர். (எ-று.) (௧௫)

இறையஞ்சா தேருழல்வித் தீதல் புரிந்து (மை
மறைகொண் டுழல்வளர்த்து வாய்மை—பொறையுடை
யன்றிவையுங் காத்து நிரையோம்ப லென்பவே
குன்று வணிகர் குணம்.

(எ-ன்.) பூவைசியர் தனவைசியர் என்பவர்களுள் பூவைசியரியல்பு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெற்றியுடையார் பூவைசியராம். (எ-று.) (௧௬)

குணங்கோடாக் காத்தல் கொழுநிதிக்கோன் றன்னை
வணங்க லவன்புகழே வாழ்த்தல்—அணங்கார்
இடத்தேகி வாணிகத்தா லீட்டலெரி வேட்டல்
படைத்தோர் வணிகரென் பார்.

(எ-ன்.) தனவைசியர் செய்தி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இப் பெற்றியுடையோர் தனவைசியராம். (எ-று.) (௧௭

பார்திகழு மூவர் பணித்த பணியொழுகல்
ஏருழுத லீதல் பிழையாமை—பார்புகழக்

கோட்ட மிலாமை யொருமைக் குணம்பிறவும்
காட்டினார் சூத்திரர்தங் கண்

(எ-ன்.) சூத்திரர் செய்தி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இப்பெ
ற்றியுடையோர் சூத்திரராம் (எ-று.) (௧௮)

சிறப்புப்பாயிரவிலக்கணம்.

கண்ணிய தெய்வ மிறைஞ்சிக் கருதுநூல்
பண்ண வதிகாரம் பாரித்தல்—எண்ணும்
மதியோர் சிறப்பென்பர் வானவனை வாழ்த்தா
அதிகார முஞ்சிறப்பென் றுக்கு.

(எ-ன்.) அகலக்கவிக்கு இன்றியமையாத பாயிரங்களுள்,
சிறப்புப்பாயிரங் கூறும்வகை யுரைக்கின்றது. (இ-ள்.) தெய்
வவணக்கமும், அதிகாரமும், புணர்த்துரைப்பதும், அதி
காரமொன்றுமே யுரைப்பதுஞ் சிறப்புப்பாயிரமாம்.(எ-று.)

ஆக்கியோன் பேர்வழியே யெல்லையாப் பந்நூற்
போக்கிடஞ்சொல்வோர் நுதலிற் றுயபயன்-தாக்கியவிவ்
வெட்டினொடுங் காலங்க ளன்கா ரணமியம்பப்
பட்டாலு மப்பெயரோ பன்னு.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) ஆக்கியோன் பெயர் முதல்,
பயனீறாகிய எட்டுமுரைப்பதும், இவற்றுடன் காலம் களன்
காரணம் என்னுமூன்றுங் கூட்டியுரைப்பதுஞ் சிறப்புப்பா
யிரமாம். (எ-று.) (௨௦)

பன்னிய நூற்பேர் பகர்ந்தோன்பேர் காரணமும்
துன்னும் பயனளவுஞ் சொல்லினும்—முன்னைச்
சிறப்பா மவற்றுட் சிலவேறி னாலும்
பெறப்படுமா முன்னைப் பெயர்.

(எ-ன்.) இதுவுமது. (இ-ள்.) இவ்வைந்துங் கூறுவதும்
இவற்றுடன், முன்னையவற்றுட் சிலவேறக் கூறுவதும், அச்
சிறப்புப் பாயிரமேயாம். (எ-று.) (௨௧)

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

பெயரார்நூ லீவோ னியல்பீயும் பெற்றி
அயராது கொள்வோ னளவும்—அயர்வின்றிக்
கோடன்மர பீரிரண்டுங் கூறல்பொதுப் பாயிரமாம்
பாடல்சா னூலின் பயன். (௨௨)

பயனுன்காய் மூவகைத்தாய்ப் பன்மூன் றுரைத்தாய்
இயலுடைத்தாய் மூவாம லேழு—செயன்மதத்தாய்ப்
பத்தாய்க் குணங்குற்றம் பத்தொழிந்தெண் ணான்கா
முத்தியது நூலென் றுரை. (௨௩)

உரைத்தநதி சியமோ டொண்பருந்து தேரை
நிரைத்ததொழிற் சூத்திரத்தி னின்று—விரைக்குழலாய்
செம்பொருண் ஞாபகமாஞ் செய்தி நியதியாம்
கப்பமிலா நூலின் கருத்து. (௨௪)

கருத்தெச்ச நுட்பம் பொழிப்பகலங் காட்டி
உரைத்த வுதாரணமு முண்டேல்—விருத்தியாம்
பூண்ட கருத்தும் பொழிப்புமு தாரணமும்
காண்டிகை யென்றோதல் கடன்.

(எ-ன்.)பொதுப்பாயிர விலக்கணங்கூறுகின்றது.(இ-ள்.) இச்சூத்திரங்களை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (எ-று.) (௨௫)

கடனு மகரவா காரங் கதிரோன்
உடனு யெழுங்கடிகை யோரா—றிடனுகி
ஏனை யுயிர்க்கூறு மிவ்வகையால் வந்துதித்தால்
ஆனமுதன் மூன்று மழகு.

(எ-ன்.) அகலக்கவி கேட்கும் முகூர்த்த முணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அகர ஆகாரமும், இகர ஈகார, ஐகாரமும்,

உகர ஊகார ஔகாரமும், எகர ஏகாரமும், ஒகர ஓகாரமும், முறையே உதயாதி அவ்வாறு நாழிகை யுதிக்கும். இவற்றுள், முதன் மூன்று நாழிகையும் உத்தமம். பின் மூன்று நாழிகையு மாகாது. (எ-று.) இவ்வைந்து கூற்றெழுத்துக்களை முதலிலுடைய பாக்களுக்குச் சொன்னகாலத்தில் முற்கூற்றி லரங்கேற்றுக வென்பதாம். (உசு)

அழகாக முன்மொழிக்க ணாராய்ந் தனவும்
அழகாகச் சொல்லினவு மன்றி—அழகாகச்
செய்யுட் குரைத்தனவு மெல்லாஞ் செயிர்தீரச்
செய்யினன் றன்றாயிற் றீது. (உஎ)

தீதிலா நூலுரைத்த தீதிலாச் செய்யுளைத்
தீதிலோர் நல்லவையிற் சேர்த்ததற்பின்—ஆதிசால்
பாவிற் கியைய வுரைக்கிற் பலபொருளும்
தாவில் பொருளோடுஞ் சார்ந்து. (உஅ)

சாந்தின் மெழுகித் தரளத் திரள்பரப்பிக்
காந்தி மணிகனகங் கண்ணுறீஇ—வாய்ந்தலர்ந்த
தாமமு நாற்றி விளக்கிட்டுச் சாறவிசில்
நாமகளை யேற்றுவித்த னன்கு. (உகூ)

நன்குணர்ந்தோ ராய்ந்த தமிழ்நூலி னன்னெறியை
முன்புணர்ந்து பாட்டியனூன் முற்றுணர்ந்து-பின்புண (ரும்
நல்லார்முன் னல்லாய் நலமார் கவியுரைக்க
வல்லாத லன்றே மதி. (௩௦)

பொதுவியல் முற்றிற்று.

என்களங்கம் யாவையு நீக்கி யி னிசருளி
நன்களந்தைந் நூலோடு நாட்டுவரால்—தென்களந்தை
மன்பெயரான் வண்புகழான் வச்சணந்தி மாமுனிவன்)
தன்பெயரா னாட்டுந் தமிழ். (௫௧

இஃது, அவையடக்கம்.

வச்சணந்திமாலை முற்றிற்று.

வரையறுத்தபாட்டியல்

கட்டளைக்கலித்துறை.

பார்கொண்ட சோதியன் சம்பந்த மாமுனி பாதமலர், நேர்கொண் டிறைஞ்சி நிகழ்த்துகின்றே னெடு நூல்சுருக்கி,ஏர்கொண்ட சொற்புல வோர்செய்த பாட்டியல் கற்கமிக்க, சீர்கொண்ட மாமதி யில்லாத வர்க்குத் தெரிவுறவே. (௧)

தெரியாது வந்த வழியடை யாளஞ் சிலர்தமக்கு, மரியாதை யின்றென் மதியின்மை யாற்சொன் பழுலைப் புன்சொல், பெரியோர் பொறுப்பர்தம் பேரறி வாண்மையும் பேதைமைபோய்,விரியாத வென்னறி வின்மையும் பாரில் விளங்குதற்கே. (௨)

விளக்கிய மங்கல மேமுத லாக விரித்தபத்தும், துளக்கற நாடும் பொருத்தமன் றேயெல்லை சொல்லறியா, உளக்கவி வாண ரெனைப்போல நாடொறு முன்பொருட்டால், வளக்கவி பாடிப் பிழைப்பதிந் நூலின் வரும்பயனே. (௩

சீர். எழுத்து.

வருகின்ற மங்கலச் சொல்லினுட் சீர்கொள்கவாய்ந்த
கக்கா, அருகொன்று கிக்கீசொச் சோக்கள்நந் நாவொட
நித்தகிந்நீ, தருகின்ற யாவொடு வவ்வாவிவ் வீப்பெயர்
நங்களுக்கு, முருகொன் றெழுத்துநுந் நூயூப் பெயர்க்
குமொழியநன்றே.

(எ-ன்.) சீர், எழுத்து, என்னு மிரண்டு மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்த்துத லுதலிற்று. (இ-ள்.) க, கா, கி, கீ, சொ, சோ, ந, நா, நி, நீ, யா, வ, வா வி, வீ, என்னும் எழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்குச் சீரென்னு மங்கலச் சொல்லால் சீர்கொண்ட, சீர்தந்த, சீரோறு எ-ம்; நு, நூ, யூ, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு, எழுத்தென்னு மங்கலச்சொல்லால், எழுதரிய, எ-ம்; பாவிற் கியைந்தபடி பாடுக (எ-று.)

பொன். பூ.

மொழிபொன்குக் கூவுஞ்சௌ காரந்துத் தூவு முர
ணிதெத்தே, அழிவில்நெந் நேயொடு புப்பூமெம் மே
யொடகன்ற மொம்மோ, வழுவில்மௌ காரப் பெயர்க்
குணாபூக்கொண் டிசைக்க கௌசை, வழிகொண்மம்
மாமிம்மீ மும்மூவை காரவெள காரங்கட்கே.

(எ-ன்.) பொன், பூவென்னு மிரண்டு மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்-ற்று. (இ-ள்.) கு, கூ, சௌ, து, தூ, தெ, தே, நெ, நே, பு, பூ, மெ, மே, மொ, மோ, மௌ, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பொன்னென்னும் மங்கலச் சொல்லால், பொன்னுகும், பொன்கொண்ட, பொன்பயில், பொன்வளர், பொன்கிளர். எ-ம்; கௌ, கை, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, வை,

வெள, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குப் பூவென்னு மங்கலச் சொல்லால், பூக்கொண்டு,பூமேவு. பூவணி, எ-ம்; பாவிற்கியைந்தபடி யாடுக. (எ-று.) ()

திரு. திங்கள். மணி. நீர்.

வெளவுந் திருத்திங்க ளென்சொற்கள் கொக்கோவரும் பெயர்க்காம், செவ்வுண் மணிச்சொற்கெக் கேப்பெயர்க்காஞ் செழுநீர்ச் சொற்கையோ,டிவ்வுஞ்சிச்சீயொடு தித்தீத்தை நொநோ வுடனிசையக், கௌவும்பைகாரப் பெயர்க்குநன் றும்படி கட்டுரையே.

(எ-ன்.) திரு, திங்கள், மணி, நீர், என்னு நான்கு மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர் - ற்று. (இ-ள்.) கொ, கோ, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடையபெயர்களுக்குத் திருவென்னு மங்கலச் சொல்லால்,திருமகள், திருவளர், திருப்பதி, திருமல்கு, திருமன்னு, எ-ம்; திங்களென்னும் மங்கலச் சொல்லால், திங்களூர், திங்களால், எ-ம்; செ, சே, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு மணியென்னு மங்கலச் சொல்லால், மணிவளர், மணிதிகழ். மணிமேவு, மணிமன்னு, மணிதங்கு, எ-ம்; கை, சி, சீ, தி, தீ. தை, நொ, நோ, பை என்னு மெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்கு நீர் என்னு மங்கலச்சொல்லால், நீர்கொண்டு,நீர்மேவு, நீர்கிளர்.எ-ம்; பாவிற் கியைந்தபடி பாடுக. (எ-று.) (௬)

சொல். கங்கை. வாரணம்.

கட்டுரைசொற் கொளௌகாரஞ் சுச்சூக்கள் செச்சேக்கள் தௌநௌ, ஒட்டுரைபேர்க் கினிதாங்கங்கை அஆ ஓஔக்கள் தத்தா, விட்டுரைதொத் தோவிழையோப் பெ

யர்க்குயர் யானையின் பேர்ப், பட்டுறைவா ரணங்கொ ண்டு ஞெஞ்ஞொப் பெயர் பாடுகவே.

(எ-ன்.) சொல், கங்கை, வாரணம் என்னு மூன்று மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்-ற்று (இ-ள்.) ஔ, சு, சூ, செ, சே, தௌ, தௌ, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு, சொல்லென்னு மங்கலச் சொல்லால், சொற்கொண்ட, எ-ம்; அ, ஆ, ஒ ஓ, த, தா, தொ, தோ, யோ, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்கு கங்கை யென்னு மங்கலச் சொல்லால், கங்கைசூழ், கங்கைநீர், கங்கைசேர், எ-ம்; ஞெ, ஞொ, என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு வாரண மென்னு மங்கலச் சொல்லால், வாரணஞ்சூழ் எ-ம்; பாவிற்குப் பொருந்திய வாறுபாடுக. எ-று. கங்கை யென்னு மங்கலச் சொல்லுக்குப் பரியாயமாக கடல் காரென்னு மஙகலச் சொற்களைக் கொண்டு கடல்செறி, கடல்வளை. எ-ம்; கார்கொண்ட, காரோது. எ-ம்; பாடினுமிழுக் காது. (எ)

குஞ்சரம். உலகு .பார்.

பாடுயர் குஞ்சரம் இசயுஞாவும் பகர்பெயர்க்கார், நீ டுலகங் கொடுபபபாப் பெயர்க்கு நிரந்துரைக்க, பீடுறு பார்கொடு சச்சாப் பெப்பேபொ டொளிர்ந்த பொப் போ, நாடுவெவ் வேமுத னண்ணிய பேர்க்கு நயந்து ரையே.

(எ-ன்.) குஞ்சரம், உலகு, பார்-என்னு மூன்று மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்-ற்று. (இ-ள்.) இ, ஈ, ஞா,என்னு மெழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர் களுக்குக் குஞ்சரமென்னு மங்கலச்சொல்லால், குஞ்சரஞ் செறி, குஞ்சரம்பின், குஞ்சரம்பொலி, எ-ம்; ப, பா, என்

னும் எழுத்துக்களை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்கு உலகெ ன்னு மங்கலச்சொல்லால், உலகெலாம் எ-ம்; ச, சா, பெ பே, பொ, போ, வெ, வே, என்னுமெழுத்துக்களை முதலாக வுடைய பெயர்களுக்குப் பாவென்னு மங்கலச் சொல்லால், பார்கொண்ட, பார்மேவு, எ-ம்; பாவிற்குப் பொருந்திய வாறு பாடுக. (எ-று.) (௮)

தேர்.

உணாதரு தேர்கொடு உஊஎஏஐ யுவந்தணைநைமை
விணாதரு பேர்கட்கு நேரோ விளம்புகமேவுதண்ணீர்த்
திணாதரு வேலை யுடனேசெஞ்சேலையுஞ் சேரவென்று
வணாதரு மஞ்சனந் தோய்ந்தரி சிந்திய வாள்விழியே.

(எ-ன்.) தேவென்னு மங்கலச் சொல்லிற்குப் பொருந்திய பெயர்களை யுணர்-ற்று. (இ-ள்.) உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, நை, மை என்னு மெழுத்துக்களை, முதலாகவுடைய பெயர்சளுக்குத் தேவென்னு மங்கலச் சொல்லால், பாவிற்குப் பொருந்திய வாறுபாடுக. (எ-று.) மேவுதண்ணீர்—வாள்விழியே.எ-து, மகடூஉ முன்னிலை. (௯)

வாணாவுணாப்பிறெருன்னூலோர் வகுத்தவருணமுண்டி
கேளார்ந்த நல்ல கதிகண மாய்ந்துணா கேழ்கிளரத்
தாளார் கமலமு நீலமும் போன்று தருக்கிமுட்டி
நீளா மதர்த்தரி சிந்திய வாட்க ணிணாவளையே.

(எ-ன்.) இந்நூலினெழிபு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இச்செ ய்யுளுக்குப் பொருள் விளங்கிக்கிடந்தமையின் விரித்துணா த்துக்கொள்க. (எ-று.) (௧௦)

வணாயறுத்தபாட்டியல் முற்றிற்று.